la humanitat

Any VI — Núm. 1.711 — Preu: 15 cèntims | Fundador: LLUIS COMPANYS | Barcelona, dissabte, 21 d'agost del 1937

EL TEMPS. — A Catalunya: El temps és bo per tot el país. S'observen boires baixes a la plana de Vic i a les Conques de Barberà i Anoia; al Tarragonès cel mig núvol i per la resta de Catalunya, completament serè.

Els vents són fluixos, de direccions variables, o bé calmes.

Temperatura màxima a Seròs, 35 graus; mínima, a Ribes de Fresser, Estangento i Capdella, 11 graus.

Es indispensable una política de govern que resolgui els problemes de la reraguarda

Política i religió

per J. M. LLADO FIGUERES

UNA bandera del feixisme, és la religió. Una justificació del seu alçament, és la persecució religiosa. La clerecia, fent causa comú amb els militaristes i el capitalisme, ha abandonat totalment la seva finalitat espiritual per a llançar-se a la lluita en defensa d'uns interessos que, precisament, no tenen res a veure amb aquella finalitat substancial.

No és la primera vegada que a Espanya l'església es declara belligerant. La guerra civil del segle passat tingué més de religiosa que de política. El carlisme, en defensar el seu ideal polític — ideal regressiu i àdhuc anticristià — afirmava defensar també l'ideal religiós. Els identificava tots dos, i això li semblava suficient per a combatre les forces populars. La posició de la clerecia d'aleshores produïa les reaccions del 1833 i del 1835.

Però l'església militant, a desgrat d'aquestes experiències — amb incendis d'edificis religiosos i amb sacrificis humans — seguia amb la seva posició d'intransigència. Els tímids assaigs de les Constitucions del 1855, 1869 i 1876 establint una certa tolerància respecte dels altres religions, provocaven explosions d'hostilitat de la clerecia. L'any 1855 aquesta protesta sortia a la superfície; l'any 1869 bisbes i sacerdots mobilitzaven els fidels per a sollicitar el restabliment d'allò que ells en deien i en diuen «unitat de la fe»; l'any 1876 les dames aristocràtiques clamaven per l'exclusivitat de la religió catòlica.

L'opinió liberal no podia fer sentir la seva veu. L'Església exercia una decisiva influència en la governació del país. I els alts Poders de l'Estat — un Estat esquelètic — sumaven el seu esforç al de la intransigència clerical. Per això quan s'intentava la reforma de l'article onzè de la Constitució del 1876, no ja en el sentit de separar l'Església de l'Estat, sinó de permetre que els protestants gaudissin de la llibertat suficient per a practicar els seus cultes, s'iniciava una reacció extraordinària. L'Església pressionava i l'Estat no s'atrevia a reformar res.

En advenir la República els catòlics volgueren adoptar una posició de màrtirs. Cridaven com si algú els perseguís. La clerecia s'entestava altra vegada a fer inseparables el sentiment religiós i la filiació política. No volgueren renunciar a l'ideal monàrquic, creient que si la corona era restaurada, seria restablerta també com a oficial de l'Estat la religió catòlica. El 25 d'abril del 1931 el cardenal-arquebisbe de Toledo publicava una carta contra el règim. El bisbe de Vitòria, dies més tard, expressava l'odi que sentia per la democràcia republicana. I la multitud es llançava al carrer el 10 de maig a cremar convents.

Però el Govern, fidel als principis liberals, publicava el 22 de maig un decret de Justícia en el qual es proclamava la llibertat de cultes i autoritzava les confessions per a l'exercici públic i privat dels seus rites. L'Estat delimitava perfectament els dos camps: aquí l'Estat; allà l'Església. Muñoz Torrero, sacerdot, havia afirmat amb raó que el coneixement de les matèries espirituals pertanyia exclusivament a la potestat eclesiàstica, i que els assumptes temporals eren privatius de la potestat civil.

Que la República francesa havia esperat trenta anys per arribar a la separació? En efecte; però el retard, la vacilació amb què la III República francesa afrontà el problema político-eclesiàstic, fou causa de les seves crisis més fortes, perquè va donar-se motiu a uns atacs parcials que pertorbaven la vida pública.

La República espanyola podia actuar, en aquest sentit, amb major independència. El 14 d'abril quedava anullat el Concordat amb Roma. Es doctrina reconeguda pels tractadistes de dret canònic que els concordats són pactes bilaterals entre el Vaticà i el cap de l'Estat que els signa. Es a dir, el Concordat del 1851 era fet entre el Vaticà i la reina Isabel. Quan sobrevé, per tant, un canvi de règim en un país, automàticament el pacte bilateral queda trencat. Un dels contractants perd autoritat i força legal, i cessa la vigència del pacte.

Han passat moltes coses en sis anys i quatre mesos. Passen moltes coses. Una profunda commoció ha pertorbat, i pertorba, greument la vida del país. El ministre de Justícia, però — home catòlic — ha permès, en privat — amb les limitacions necessàries — l'exercici del culte catòlic. No hi tenim res a dir. Però cal fer un saludable advertiment: la represa d'aquest culte que, després, a l'hora de la normalitat, potser es farà extensiva, no ha de significar un retorn a l'anterior estat de coses. Ha de quedar ben concretada i ben entesa la funció de l'Església. La barreja de la religió amb la política produeix fatalment un explosiu: el clericalisme. I el clericalisme, com el militarisme, com tot el que suposa ingerència en la governació de l'Estat, és perjudicial no sols per l'Estat, sinó també per allò que la mateixa ingerència representa.

Els creients espanyols han de sentir la religió com un estat de consciència, no com una arma política. L'experiència els ha estat prou dura. Que ningú no oblidi que si la fe catòlica hagués estat un sentiment consubstancial amb el poble, més que un ambient mudable; si hagues tingut en profunditat de convicció tot el que tenia de superfície social; si el catòlic se l'hagués ensenyat a ésser-ho més que a aparentar-ho; si la majoria dels creients no haguessin confós la religió amb els seus rites, la fe amb la rutina i l'oració amb el monòleg, aleshores la religió hauria sobreviscut a la separació de l'Església i l'Estat, perquè no necessitaria del seu ajut ni de l'ortopèdia oficial, sinó que s'alimentaria d'ella mateixa; de la fe que, quan ho és, està al marge i per damunt de l'Estat i a prova de lleis i de contagis.

El gest lamentable d'Oliveira Salazar

A PARIS CREUEN QUE HA ESTAT ATIADA PER BERLIN

París, 20. — Unànimement, els periòdics d'aquest matí condemnen l'extravagància de Portugal i Oliveira Salazar, trencant les relacions diplomàtiques amb el Govern de Praga. Es fa observar que la veracitat dels motius exposats per Praga era tan evident, que dies abans de refusar la comanda del Govern portuguès, les fàbriques de l'Estat havien refusat una comanda del Govern de Mèxic.

El que més esbalaeix és la desaprensió del dictador de Portugal mesclant el nom de Moscou en aquest assumpte. Aquest procediment és tan intolerable, revela una manca tan extraordinària de tacte i de cortesia internacional, que podem assegurar que àdhuc els cercles conservadors, que havien creat entorn d'Oliveira Salazar el mite del «dictador bo», no poden justificar-lo en aquests moments.

Es clar que el fet que la premsa hagi trobat la solució d'questa divergència entre els dos països a tal punt recomanable, fa témer que el Govern de Lisboa, ja lligat a Berlín per convencions un xic misterioses, hagi estat induït a això per consellers interessats a fer que les acusacions contra Txecoslovàquia, fins ara fetes d'una manera particular per la premsa nazi, tinguessin en certa manera un estat de fet en les relacions internacionals.

L'opinió general de la premsa i dels cercles francesos, com hem consignat, és francament dolenta. Notícies procedents de Londres és que a la capital anglesa es considera l'assumpte com a lamentable i hom no concep que Oliveira Salazar hagi pogut obrar d'aquesta manera.

En primer lloc ja se sap que Londres no accepta aquesta divisió d'Europa en blocs ideològics, perquè es el pitjor que podria succeir a la diplomàcia anglesa i europea en general. En segon lloc es considera que Portugal ha complicat extraordinàriament el problema de la no intervenció, ja agruejada pels insòlits atemptats contra els vaixells mercants a tota la Mediterrània i que, per l'extensió que prenen, fan suposar que Franco compta amb ajuts molt forts i disposats a donar la cara.

Aquest és el criteri, com ja es pot veure, pot falaguer que ha merescut el gest d'Oliveira Salazar. El dictador português, que tenia la coqueteria d'ésser quelcom més que un dictador, ha demostrat que no és ni més ni menys que els altres «duces», «führers» i generalíssims que hi ha a Europa.

L'ACTITUD DEL GOVERN TXECOSLOVAC FOU DETERMINADA PER CONSIDERACIONS A LA NO INTERVENCIO

Praga, 20. — Aquesta tarda ha estat publicada una nota oficiosa sobre la ruptura de relacions diplomàtiques esdevinguda entre Portugal i Txecoslovàquia.

Entre altres coses, la nota oficiosa en qüestió diu:

«L'actitud del Govern txecoslovac en allò que fa referència al proveïment d'armes a Portugal, fou determinada per consideracions sobre la guerra civil espanyola i sobre la no intervenció i les obligacions que d'aquesta es desprenen per a Txecoslovàquia.

Quan per primera vegada el ministre de Portugal a Praga es dirigí al ministeri txecoslovac d'Afers Estrangers per a demanar-li la conformitat a la sortida d'una expedició d'armament, el ministre estudià la qüestió des dels punts de vista esmentats. A l'efecte, el dia 2 d'aquest mes el ministre d'Afers Estrangers comunicà al ministre de Portugal que Txecoslovàquia atorgaria l'esmentada autorització si Portugal feia una declaració en el sentit que les armes en qüestió no serien reexportades a cap dels dos bàndols que lluiten a Espanya.

Són inexactes les declaracions de Portugal, segons les quals el proveïment d'armes en qüestió fou estipulat en tots els seus detalls, i que el ministre d'Afers Estrangers hi donés la seva conformitat, i que després se n'hagués desdit.

Les negociacions se celebraven normalment, quan el dia 1 d'aquest mes el Govern txecoslovac s'assabentà que el Govern português havia publicat un decret pel qual quedaven excloses les empreses txecoslovaques de la llista de concursants als seus proveïments. Però tot i això, el ministeri d'Afers Estrangers volgué donar una prova de bona voluntat, puix que digué que no s'oposaria a l'exportació de les esmentades armes si Portugal feia la declaració esmentada anteriorment i derogava el decret en qüestió. Es més: accedí a l'exportació de les esmentades armes, sempre que els termes de lliurament fossin compaginables amb les exigències del programa d'armaments de Txecoslovàquia.

El fet que el Govern português rebutgés aquestes noves proposicions fou l'única causa del conflicte.»

Antena

*

Cridem l'atenció de la Conselleria d'Agricultura pel que pot esdevenir al camp. De resultes de la taxa del preu del blat —que no la creiem en consonància amb l'augment que han sofert els adobs i els queviures que han d'adquirir els pagesos— ens podem trobar que sofreixi una minva considerable la sembrada d'aquell cereal. Es evident que no hi ha d'haver ningú que es beneficii de les necessitats del poble per a fer-se pagar a preus carissims els productes que es cullen o s'elaboren, però s'ha d'anar a una limitació de preus en el conjunt dels productes per tal d'evitar que mentre uns ciutadans poden fer el seu agost, d'altres hagin de vendre a un preu que no té parallelisme amb el de les matèries a adquirir.

* * *

La Conselleria d'Agricultura hauria d'evitar que per la diferència de preus entre el blat i l'ordi, Catalunya es trobi amb una forta disminució de blat. Cal dictar una disposició obligant els Ajuntaments a assegurar, almenys, la mateixa sembrada de blat que enguany en cada terme municipal. Això és imprescindible, perquè ens arriben noticies que aquest any s'incrementaran altres conreus en perjudici del blat.

Això no obstant el senyor conseller hauria de possibilitar la normal sembrada de blat revisant l'actual preu de taxa i procurant als pagesos els adobs suficients, de manera que no s'estableixi cap privilegi en la distribució i en el preu.

* * *

Ni Agricultura ni però, no podran desenvolupar eficientment les seves funcions si els alcaldes, els sindicats i els pagesos no col·laboren amb cordialitat antifeixista. Es l'hora de sacrificis i ningú no ha de voler quedar enrera en la tasca de regularitzar la vida econòmica del país. Ningú no ha de pensar en guanys materials en aquestes hores en què hi ha fills del poble que donen la seva sang per la llibertat i la independència del país.

L'activitat del Parlament

Creiem —i ho diem sota la nostra personal responsabilitat— que la reobertura del Parlament català no ha de limitar-se a una sessió simbòlica. Prou sabem les dificultats que existeixen en les presents circumstàncies per al funcionament regular del mecanisme parlamentari. Però sabem també les dificultats que porta la mancança d'aquest funcionament.

En la sessió del dimecres passat hi va haver, ultra el valor simbòlic de la reunió de la Cambra, valor que va perdre tot el seu relleu en l'elevat i oportú discurs del President Companys, el plantejament de qüestions legislatives concretes, com la pròrroga del mandat parlamentari i la ratificació dels acords de la Diputació Permanent i dels decrets promulgats pel Govern en virtut dels plens poders que li van ésser concedits. Hom no pot prescindir, doncs, de les qüestions d'aquesta natura.

La pròrroga del mandat parlamentari presentava un caràcter d'urgència, puix que, sense la llei aprovada, el President de la Generalitat hauria hagut de convocar les eleccions del nou Parlament per tot el dia d'ahir, 20 d'agost. I cal remacar que la llei aprovada en demana una altra, que és la llei electoral, el projecte de la qual estava en mans de la Comissió parlamentària corresponent en produir-se la revolta militar de juliol.

* * *

La llei aprovada pel Parlament català disposa que el President de la Generalitat convocarà les noves eleccions de diputats dins els tres mesos posteriors a l'acabament victoriós de la guerra. El nostre fervent desig és que aquest termini sigui molt pròxim. Però fins en el cas probable que la guerra duri encara força temps, és natural que, al cap de cinc anys d'existència del Parlament elegit el dia 20 de novembre del 1932, s'enllesteixi la llei, inexistent encara, que ha de servir per a les eleccions del segon Parlament de la Catalunya restaurada.

No veiem que hi pugui haver cap avantatge en l'ajornament indefinit d'aquesta i d'altres qüestions. El Parlament actual ha de tenir punt —sobretot després de l'allargament de la seva vida legal— a deixar llestes les lleis complementàries indicades per l'Estatut Interior o almenys totes aquelles que no suscitin ara problemes polítics de mal resoldre.

* * *

El Parlament, en la llei aprovada el dia 18, encarrega al President de la Generalitat que convoqui eleccions en el moment que es fixa. ¿I com podria el President convocar les eleccions, si no hi hagués la llei electoral degudament enllestida?

Comptat i debatut, en la qüestió de la llei electoral només hi ha dos problemes delicats: el de les demarcacions i el del sistema d'elecció. El primer no ens sembla gens difícil de resoldre, si es pren per base, com és natural, la divisió interior de Catalunya per vegueries, cada una de les quals podria formar una circumscripció, o bé agrupar-se a una o més vegueries veïnes. El segon problema, el del sistema electoral, és ací més difícil, com ha demostrat l'experiència. Un dia o altre, però, caldrà fer la tria. La nostra impressió és que avui hi ha més probabilitats d'arribar a un acord que no pas abans.

El Parlament català s'ha obert. Estem dins un període de sessions, per poques que n'hi hagi. Encara que no hi hagués gaires reunions plenàries de la Cambra, les Comissions poden treballar. El Govern, el President de la Cambra i els diputats s'han d'esforçar a rescabalar-se del temps que ens han fet perdre els dos collapses parlamentaris que hem sofert.

A. ROVIRA I VIRGILI

Xina combat per la seva independència i per la justícia internacional

Xang-Hai, 20. — El portantveu del ministeri de Negocis Estrangers ha fet la següent declaració:

—Abans de l'obertura de les hostilitats a Xang-Hai, el govern xinès féu saber a les potències que les seves forces prendrien tota mena de mesures que justifiquès la utilització d'una part de les concessions estrangeres pels japonesos com a base d'atac. El govern xinès declina totes les responsabilitats quant a les conseqüències d'aquestes respostes. Els avions xinesos han passat ja grans perills per tal d'evitar danys als navilis i les propietats estrangeres veïnes dels vaixells de guerra japonesos. El govern xinès desitja que les potències estrangeres obtinguin la retirada dels navilis japonesos de Wangpoo o bé que retirin els navilis de la zona perillosa.

—Espera el govern xinès que les potències apreciaran l'equitat i la justícia de l'actitud xinesa i que es tindrà en compte que la Xina no combat solament per la seva salvació nacional, sinó també per la justícia internacional. Les autoritats militars xineses demanen als vaixells de guerra que es retirin a cinc milles mes enllà de la zona perillosa. Es el radi de seguretat emprat a totes les concessions.

EL JAPO PREPARA LA GUERRA FEBRILMENT

Toquio 20. — Entre les mesures de mobilització general que el Govern sotmetrà a la Dieta, una serà proposada pel ministre de Finances. Consistirà en una esmena a la llei sobre el control dels canvis, establiment d'un control rigorós dels havers a l'estranger. L'esmena preveu especialment una declaració detallada de totes les categories d'havers a l'estranger; restricció per a l'establiment de llicències, compres de mercaderies i immobles, amb capitals collocats a l'estranger. Hom considera aquestes mesures com la preparació de la incautació eventual dels havers a l'estranger, mesura desitjada pels militars.

El Govern, per altra part, ha decidit designar des d'ara la diferència sino-nipona amb el terme oficial d'«afer sino-nipó» i abandonar l'expressió de «incident a la Xina del Nord». La premsa creu que aquest canvi en la línia de conducta del Govern representa el fracàs dels esforços per a no agreujar el conflicte. El príncep Konoye, President del Consell, ha declarat que el Govern es veia ara obligat a abandonar la seva política de localització del conflicte amb la Xina, a causa de l'actitud de les tropes xineses a Xang-Hai. Ha recordat que el Japó no fa la guerra al poble xinès, sinó a la «soldadesca xinesa». El príncep tem que serà necessari m[illegible] per a obligar els xinesos a entrar en raó i se solucionin aquests incidents.

Referint-se a la proposició britànica, el portantveu del Ministeri d'Afers estrangers ha declarat que és difícil al Japó acceptar que siguin les potències estrangeres les que tinguin cura de protegir llurs residents, puix que l'exercici d'aquesta protecció és un deure primordial de la guarnició japonesa. Amb tot, si els xinesos no manifesten certa bona fe en garantia d'aquesta protecció, nosaltres ho considerarem inútil. En espera d'una solució, el Japó està obligat a prendre per si mateix les mesures necessàries.

Interrogat sobre si els japonesos perseguirien els xinesos en el cas que aquests es retiressin, el portantveu contestà que el Japó no té cap intenció d'atacar els xinesos, però l'amenaça contra els residents nipons és molt seriosa.

El portantveu no ha pogut afirmar que les tropes nipones es retiressin de Xang-Hai en el cas que ho fessin les xineses. Ha dit que el Govern estudiaria la possibilitat d'aquesta mesura. Finalment, ha desmentit que Dodds, encarregat dels Afers britànics, hagi protestat contra l'ocupació de les propietats anglesses per les forces japoneses. Ha dit que aquestes forces no ocupen cap posició estrangera.

NOTICIES NO CONFIRMADES ASSEGUREN QUE ELS XINESOS HAN DIVIDIT EN DUES LES FORCES NIPONES

Xang-Hai, 20. — Els xinesos anuncien oficialment que han arribat a la riba del Wangpoo en el districte est de la Concessió internacional. L'Agència Central News anuncia que les tropes xineses continuant el seu avanç al Xahar, ocuparen ahir Toasper, quarter general del príncep Teh, i que en aquest moment assetgen Txangpeh i ocupen Xangyi a cinc quilòmetres de Xangtu.

(Passa a la pàgina 3)

Les forces catalanes del front d'Aragó han ocupat Monte Calvario

Atacs enemics al front de Santander refusats

Se sent intens foc dintre la zona facciosa dels fronts de l'Est i Sud

Vegeu informació a la pàgina 3

L'Aliança Nacional de la Dona Jove prepara cursets sobre diverses matèries relacionades amb les activitats femenines de cara a guanyar la guerra.

GUERRA ALS ACAPARADORS DE MONEDA!

EL SINDICALISTA referint-se a l'ocultació de moneda, diu:

¿Què passa perquè aquesta gent desaprensiva amagui les monedes davant l'anunci que va a posar-se en circulació molt aviat paper del valor de cinquanta cèntims i d'una i dues pessetes? Això no es pot consentir. Una nova visita de la policia als establiments que reben en tots ells moneda fraccionària per a la classe de venda a la menuda, seria molt profitosa per al bé del veïnat. Una multa forta d'aquestes que deixen tremolant les caixes on es guarda s'amaga el que no ha d'amagar-se, podria posar remei a la situació.

L'ONZE DE SETEMBRE D'ENGUANY

LA COMISSIO ORGANITZADORA

Ahir tingué lloc a l'estatge de la Unió Catalanista, la reunió de les entitats i representacions polítiques de caire catalanista, per tal de tractar de l'homenatge anual als màrtirs del 1714.

La Comissió organitzadora ha quedat integrada per les representacions següents:

Presidència, Unió Catalanista; Secretaria, CADCI; Tresorer, E. R. de C.; Comptador, Acció Catalana; Vocals, Estat Català, Unió Democràtica i F. C. Barcelona.

Entre altres acords s'aprovà visitar l'alcalde i el President de la Generalitat.

A l'acte hi assistiren nombrosos delegats d'entitats que volgueren manifestar llur adhesió a la Comissió constituïda.

Consell de la Generalitat

El Govern ha estudiat la situació de la indústria de guerra

No ha tractat assumptes polítics

Poc després de les sis de la tarda va quedar reunit al saló d'actes del Palau de la Generalitat els membres del Govern, que, tal com s'havia anunciat, celebraren Consell, presidit per l'honorable senyor Lluís Companys.

A les deu de la nit va donar-se per acabada la reunió. Abans, a dos quarts de nou, va abandonar el Consell el senyor Joan Comorera, el qual s'adreça al Gabinet Telegràfic, d'on en sortí mitja hora després, reintegrant-se a la reunió que s'estava celebrant. En tornar el conseller d'Economia, els periodistes l'interrogaren, i Joan Comorera respongué simplement que el Consell duraria aproximadament una hora més.

En acabar-se el Consell, els informadors preguntaren als primers sortints, consellers d'Agricultura i Proveïments, senyors Cavet i Serra Pamies, sobre allò tractat a la reunió, contestant el conseller d'Agricultura que s'havien aprovat diverses qüestions de tràmit i que era interessant de remarcar un acord responsabilitzant els Ajuntaments de Catalunya i altres organismes oficials sobre la política de proveïments.

El conseller d'Economia digué als reporters que havia estat aprovat un decret nomenant una ponència que reglamenti l'aprofitament forestal, de cara a l'hivern, a fi que no falti carbó vegetal a Catalunya i fusta per a la indústria, així com per a evitar les tales abusives. Afegí que s'havia aprovat també la intervenció en la indústria surera.

En sortir el President Companys, es limità a dir que el secretari del Consell donaria una referència de tot el que s'havia tractat.

REFERENCIA DEL CONSELL

El senyor Sbert facilità als periodistes la següent referència verbal:

—El Consell s'ha dedicat en primer terme a tractar els assumptes relacionats amb el Govern de la República i, d'una manera especial, sobre els proveïments i funcionament de la indústria de guerra, que representa un esforç per a Catalunya, que cal, per tots els mitjans, intensificar cada dia més.

Sobre proveïments es reorganitzarà el sistema de distribució, havent-se aprovat un decret de Governació fent responsables els alcaldes i presidents dels Sindicats Agrícoles del compliment del decret del 6 de juliol i altres disposicions referents a la política de proveïments. Sobre aquest assumpte s'ha nomenat una ponència formada pels consellers de Governació, Agricultura i Proveïments.

El Consell s'ha ocupat també d'unes bases, d'acord amb el Govern de la República, per a coordinar els centres d'ensenyament que depenen del Ministeri d'Instrucció Pública i del Govern de Catalunya i ha aprovat una proposta estudiada pel conseller de Cultura.

Finalment s'han aprovat diversos decrets, la llista dels quals els serà facilitada demà.

A preguntes dels periodistes, manifestà que el Consell no havia tractat assumptes polítics i menys del que va succeir al Parlament, ja que el Govern s'havia retirat una vegada aprovada la proposició que fou presentada i, per tant, fou un assumpte que es va liquidar en el mateix Parlament, que és on es va plantejar.

CENT CINQUANTA MIL PERSONES HAN TINGUT NOTICIES DELS SEUS FAMILIARS

Madrid, 20. — En un reportatge publicat aquesta nit per un diari s'informa que cent-cinquanta mil persones han sabut notícies dels seus familiars per mitjà de la Creu Roja Internacional. Aquesta xifra es refereix únicament als habitants de Madrid.

Molt aviat, l'Aliança Nacional de la Dona Jove iniciarà uns cursets d'un gran interès actual.

L'enemic número 1

El falangisme. L'enemic número 1 del nostre poble. Un dels puntals d'aquesta criminal agressió contra les llibertats, contra la civilització, contra el progrés. L'odiós emblema del falangisme voldria convertir Espanya en un cementiri per a donar-hi cabuda a les multituds assassinades per ells. El feixisme vol situar-se al Poder, amb una base: les osseres humanes. Però els nostres lluitadors ho impediran, per a impedir així una vergonya davant del món, i per a assegurar a casa nostra la llibertat, el dret i la democràcia.

ERC

SECRETARIAT GENERAL

Hom fa avinent a tots els Secretariats i grups de Joventuts, tant locals com comarcals, que sempre que siguin invitats per altres organitzacions, sigui quina sigui la seva afinitat, per a formar acoblaments i organitzacions amb el fi de coordinar les Joventuts, és indispensable a tots els grups i Secretariats de sollicitar oportunament l'autorització i informació del Secretariat General.

ATENEU REPUBLICA DE GRACIA

Seguint la seva intensa actuació a les cases de repòs i assistència, l'esbart «Vailets de l'Ateneu Republicà de Gràcia», interpretarà, diumenge, dia 22 del corrent, a les cinc de la tarda, un escollit programa de danses i cançons amb gestos al «Refugi de Salvador Seguí», sota la direcció del mestre Alexandre Carceller, i el pianista Joaquim Salvador.

JEREC

GRAN AUDICIO DE SARDANES A PROFIT D'AJUT CATALA

Demà, a les onze del matí, davant del Grup Escolar «Collaso Gil» (carrer de Sant Pau), tindrà lloc una gran audició de sardanes a càrrec de la cobla de la 30.a Divisió, organitzada per les J. E. R. E. C. del Casal d'E. R. de C. del districte cinquè.

FRONTO «NUEVO MUNDO»

CADA DIA, GRANS PARTITS A MA I A RAQUETA PER QUADRES MIXTOS

Vegeu detalls per cartells

FRONTO NOVETATS

Avui, tarda, a dos quarts de cinc, a cistella:
BILBAO - BASURCO
contra
CANTABRIA - RICARDO
Nit, a un quart d'onze, a pala:
NARRU II - PEREA
contra
GALLARTA III - JAUREGUI
Detalls per cartells

FRONTO TXIKI ALAI

Avui, tarda, a les quatre:
ARRATE I - TONI
contra
LUMI - AURORA
Nit, a les deu:
ALEGRIA - VASQUITA
contra
NATI - MARY
Detalls per cartells

Frontó Principal Palace

Avui, atrda:
Tercer partit
JOSECHU - ANSOLA
contra
BEAIN - URESTARAZU I
Quart partit
GUILLERMIN - IRIZAR
contra
GOENAGA II - GARATE II
Detalls per cartells

La vida a la Ciutat

LA CULTURA

Cursos de Cultura General per a Obrers a l'Institut «Auziàs March». — El proper dilluns, dia 23, a dos quarts de set de la tarda, començaran a l'Institut-Escola «Auziàs March», Campmany, 14 (Sarrià), per als obrers que es matricularen a la Secretaria Unica, els Cursos de Cultura General organitzats pel Ministeri d'Instrucció Pública.

Les matèries i l'horari són els següents:

Dilluns i dijous: Dibuix, de dos quarts de set a un quart de vuit; Física i Química, d'un quart de vuit a les vuit; Matemàtiques, de vuit a tres quarts de nou.

Dimarts i divendres: Català, de dos quarts de set a un quart de vuit; Geografia econòmica, d'un quart de vuit a les vuit; Història social, de les vuit a tres quarts de nou.

Dimecres i dissabtes: Castellà, de dos quarts de set a un quart de vuit; Ciències Naturals, d'un quart de vuit a les vuit; Economia, de les vuit a tres quarts de nou.

Escola per a obrers. Escola Professional d'Arts Gràfiques (Institut Català de les Arts del Llibre). Condicions de matrícula per als curs 1937-1938. — La matrícula per als ex-alumnes s'efectuarà del dia 1 al dia 20 de setembre.

Del 10 al 20 s'obrirà la matrícula per als que vulguin fer l'ingrés, i del 25 al 30 es matricularan els aprovats en les proves d'ingrés per a la secció que hagin triat.

Per a examinar-se d'ingrés no es podrà tenir més de divuit anys ni menys de catorze. Hauran de fer constar documentalment que treballen de la professió, la seva edat i que han estat revacunats.

Pels altres detalls caldria passar per la Secretaria de l'Escola (Corts, núm. 579), tots els dies feiners, menys els dissabtes, de set a vuit del vespre.

Als alumnes de Mineralogia i Zoologia. — Es convoquen els alumnes que tinguin sollicitat examen de l'assignatura de «Mineralogia i Zoologia» per al proper dilluns, dia 23, a les quatre de la tarda.

Als alumnes de Farmacologia. — Són convocats els alumnes de Farmacologia per al dilluns, dia 23, a dos quarts de dotze del matí, al Museu Farmacològic de la Facultat de Medicina, per tal d'acordar amb llurs professors l'horari del curs que ha de durar des de l'esmentat dia fins el 18 de desembre.

Els mestres laics. — Demà, a les onze del matí hi haurà el Ple de Mestres Laics, al seu local social.

Als professors de la F. E. T. E. — La Secció Mercantil i Especial de la F. E. T. E. (UGT.) celebrarà Assemblea general avui, dissabte, dia 21, a les quatre de la tarda, al local del Passeig de Pi i Margall, 80.

ENCENEDORS

CASA SUBIROS
Hospital, 42 Tel. 13651
Del 12 de juliol al 30 d'agost HORARI D'ESTIU, DE 9 A 1

Escola del Treball. — S'ha obert la matrícula al curs 1937-1938, segons distribució detallada en el tauler d'anuncis, per als alumnes que seguien estudis en l'actual. De manera que els que vulguin continuar, han de passar a consultar l'esmentat cartell de distribució, en el qual hi ha totes les indicacions que els convé tenir en compte. Les hores de despatx a l'oficina són de quatre a vuit.

L'obertura de matrícula per als que han d'ingressar per primera vegada, ja s'avisarà oportunament.

NOTES POLITIQUES

PARTIT SINDICALISTA (SECCIO DE BARCELONA)

Aquesta Junta convoca tots els afiliats a l'assemblea general ordinària que tindrà lloc demà, a les deu del matí, al seu local social, Portaferrissa, 22, pral., per a tractar de diversos afers.

CURSETS I CONFERENCIES

«Els funcionaris a la U.R.S.S.». — Avui, a les cinc de la tarda, a l'estatge dels Funcionaris de la Generalitat, Pi i Margall, 58, tindrà lloc la tercera conferència del cicle que organitzat per dita Associació, d'acord amb els Amics de la Unió Soviètica, vé donant-hi el magistrat Pau Balsells, el qual dissertarà sobre el tema «Els funcionaris a la U.R.S.S.

Com de costum, serà ilustrada amb projeccions i els assistents podran fer les preguntes que creguin oportunes referents a la vida soviètica (A.U.S.).

AVISOS I CONFERENCIES

Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya (U. G. T.). — Aquesta Associació convoca tots els zeladors i peons d'Obres Públiques, afiliats a la nostra Entitat, a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc demà diumenge, a les 10 del matí, a l'estatge de l'Associació, Passeig de Pi i Margall, 58.

CONVOCATORIES

De la Borsa del Treball del C.A.D.C.I. — Es prega a tots els afiliats en atur forçós inscrits a la Borsa del Treball del C.A.D.C.I., que per tal de facilitar-los el certificat de treball, es serveixin passar per la Secretaria, de 5 a 7 de la tarda.

—La Unió Professional de Dependents i Empleats de Comerç (U. G. T), celebrarà assemblea general extraordinària de socis, demà diumenge, a les deu del matí, sobre la formalització de l'ingrés a les Federacions Nacionas de la U. G. T.

ESPORTS

EL GIRONA HA REBUT UNA PROPOSICIO PER ANAR DOS MESOS A MEXIC

Però el Girona té tot l'equip a la guerra...

El Girona ha rebut una oferta de l'organitzador de la tournée del Barcelona per terres de Mèxic. Aquesta oferta consisteix en una tournée de dos mesos —octubre i novembre— per l'Amèrica del Nord, principalment per Mèxic. Les condicions econòmiques són bones. El Girona tindria els avenços necessaris, i garanties suficients, i a més a més cobraria en dòlars.

El Girona, però, ha contestat que als diversos fronts de la nostra guerra té gairebé tots els seus jugadors. En efecte: Florença, Farró, Tries, Gómez, Madern, Campo, Lluc Trujillo, Bremon, Guillermo i Rancel presten servei a l'exèrcit popular, i, per tant, només li queden Torredelot i Perera del primer equip que encara no han estat cridats a files.

Amb tot, no s'ha desestimat encara aquesta proposició, i no seria estrany que s'arribés a un acord a base de trametre a Mèxic, amb el nom del Girona, un equip format per Nogués, Hacià, Olivares, Lecue i altres que estan exempts del servei militar.

Aquesta és la informació que nosaltres tenim d'aquesta qüestió. Si la cosa va endavant, ja en tornarem a parlar en el moment oportú.

UNA MICA MES DE MEMORIA SENYORS...

Encapçalada amb aquest títol, el «Comitè Català pro Esport Popular» ens tramet la següent nota amb prec de publicació:

«En el portantveu del C. N. Barcelona d'aquest més, s'hi publica un article titulat «Sectarisme en l'esport», del qual és autor V. Ezquiroz.

No volem replicar les moltes coses descohesionades que l'autor ha escrit de cara a la seva galeria, però sí volem fer-li present que no té cap autoritat per a fer insinuacions respecte la moralitat dels homes que integren el «Comitè Català pro Esport Popular» i que resulta d'un cinisme extraordinàri que des del butlletí del C. N. Barcelona es parli de temes tan delicats com escabrosos. O és que potser es creu que tots plegats hem perdut la memòria? El juny i el juliol del 1936 no són pas tan llunyans perquè no recordem com l'esmentat club es va dedicar a boicotejar per tots els mitjans i des de tots els llocs l'Olimpiada Popular que estava patrocinada pel Govern de la Generalitat i ajudada pel de la República i que no tenia res de sectària posat que tots els esportius liberals i antifeixistes hi podien concòrrer, i tot perquè el C. N. Barcelona volia que els seus elements participessin a l'Olimpíada Negra de Berlín que en canvi tenia una significació reprovable i xovinista.

Però per si això no fos prou tenim el cas recent de la III Olimpíada obrera d'Anvers, en què l'esmentat club ha negat el concurs, és de suposar perquè no simpatitzaria amb la idea que els elements seus figuressin a la representació esportiva de Catalunya que havia de donar les gràcies a la joventut esportiva obrera dels altres països per llur ajut efectiu al nostre poble, ajut que, entengui's bé i d'una vegada per sempre, no ens presten per dissort les organitzacions «neutres».

Finalment, volem esperar que el company Ezquiroz, haurà d'admetre que si fóssim tan desaprensius com vol deixar suposar malintencionadament, potser després del 19 de juliol —els greuges eren de la vetlla tot just— haurien pogut passar a les nostres mans algunes installacions esportives. No obstant no fou així, i no solament foren totes espectades sinó que més tard, des dels llocs de responsabilitat que el C. C. E. P. ocupa, ha contribuït com s'ha donat el cas del C. N. Barcelona mateix, que poguessin superar situacions compromeses.

Creieu-nos amic Ezquiroz, amb tots aquests antecedents és molt millor callar, i no posar-vos en llibres de cavalleria puix que suposem que amb aquests exemples no queden ben parats els vostres conceptes de l'**esport veritable** i de l'**ideal de superació que ofereix l'esport** tal com és de creure que els enteneu i practiqueu al vostre club.»

RADIOOIENT!

Tens l'obligació de pagar la taxa per a l'ús i tinença del teu aparell de Ràdio!

El Decret del Govern de la Generalitat de data 27 de juliol del 1937 t'ho mana!

PERO...

cal que tinguis present que aquesta taxa no és un impost amb caràcter únicament tributari.

REPRESENTARA

La teva aportació de ciutadà antifeixista per a dotar Catalunya d'una emissora potent, sense anuncis, i amb programes immillorables!

HOTEL DE VENDES, S. A.
PELAYO, 8 — TELEFON 14370
Actualment magnífica exposició de pintures. Les millors firmes
Col·lecció dibuixos de G O S E
Objectes d'art — Preus rebentats

EL PRIMER VOLUM DE LA «BIBLIOTECA DEL PAGES»

Acaba d'aparèixer el primer volum de la Biblioteca del Pagès, publicacions de la Direcció General d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, que duu per títol: «Manual de tractaments contra els enemics dels arbres fruiters». Signa aquesta obra d'un interès evident per als agricultors, Ramon Bordia i Bardia, professor de l'Escola Superior d'Agricultura.

El llibre, imprescindible per a l'agricultor, parla dels mitjans de lluita contra els insectes dels arbres fruiters, les característiques d'aquests insectes nocius. Especifica també les principals malalties d'aquests arbres i finalment la pràctica dels tractaments insecticides anticriptogàmics. L'obra va acompanyada de dibuixos, gràfics i fotografies que acaben de fer més interessant, clara i entenedora aquesta primera obra de la Biblioteca del Pagès.

MAS & ROCA
CAMISERS
Darreres novetats en camises i corbates. Preus baratíssims
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 18

Una conferència a l'Agrupació Professional de Periodistes

El dissabte, dia 28 del corrent mes, a les sis de la tarda, el company Pau Balcells, donarà una conferència al Casal de la Premsa (rambla dels Estudis, 6), sobre l'interessant tema «El periòdic i el periodisme a la URSS».

L'Agrupació Professional de Periodistes es complau a invitar a aquest acte a tots els seus afiliats i simpatitzants.

TRENCATS GUARIMENT RAPID I ECONOMIC
ORTOPEDIA TEIXIDO ARIBAU N.° 5

S. R. I.

El Comitè del districte primer, convoca tots els militants del Grup Lluís Companys, del S. R. I., a una reunió que es celebrarà avui, dia 21, a les 7 de la arda, al local del Comitè del districte, carrer Archs, 7, principal.

EL CUPO DEL CEC

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 20 d'agost sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes el 694, i amb 3 pessetes el 94 194 294 394 494 594 794 894 994.

AMB UN GRAPAT DE PLANTES BEN ESCOLLIDES S'OBTENEN GUARIMENTS MAGICS

Dr. NUKY, de Boston

Perquè en elles hi ha el gèrmen de la vida, que abrillanta la mirada, asonrosseig el rostre, enforteix els nervis i aclareix el cervell, i és, a més, la natural panacea dels mals que afligeixen el cos.

Guariu-vos sense perill aviat i amb economia, enviant una botelleta d'orina i algunes dades de la vostra malaltia a Tractaments Dr. Nuky (Secció Anàlisis), Balmes, 256, xalet, Barcelona. Telèfons: Direcció 81.250, Administració 83.731, Laboratoris 70.801. De 10 a 1 i de 4 a 7. Festius de 10 a 1.

ALS CENTRES OFICIALS

GENERALITAT DE CATALUNYA

VISITANTS DEL PRESIDENT COMPANYS

L'Honorable President de la Generalitat estigué tot el matí d'ahir treballant al seu despatx de la Residència.

Prop de la una de la tarda, es trasladà al seu despatx oficial on rebé les visites següents:

El tinent coronel Servand Maranco, Inspector General de Mobilització, Reclutament i Instrucció; Comissió de Defensa Nacional Antigàs, Delegació de Catalunya; Secretariat Femení de la Federació d'Esquerra de Barcelona; els Diputats Martí Barrera, Galés i Riera; una comissió de diversos Casals d'Esquerra Republicana; Enric Molins Guasc, Director Delegat de la Transràdio Espanyola; ex-ministre, Miquel Santaló; Pau Porta i Emili Junoy, regidors de l'Ajuntament de Puigcerdà;

Els periodistes foren rebuts al migdia pel secretari particular del President, el qual manifestà que no tenia cap nova a comunicar-los i que a les sis de la tarda es reuniria el Consell de Govern en sessió ordinària.

La reunió del Consell fou presidida pel senyor Companys.

AVUI ES PUBLICARA AL «DIARI OFICIAL» EL DECRET DE PRORROGA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

El «Diari Oficial» de la Generalitat de Catalunya» publica en la seva edició d'ahir, entre altres, un decret de Presidència en virtut del qual l'honorable President de la Generalitat presenta al Parlament de Catalunya un Projecte de Llei de pròrroga de la vida legal de la Cambra.

Així mateix es publiquen dues ordres de Governació i Assistència Social, la primera de les quals confirma el decret del Ministeri de la Governació de la República, del 28 de juny proppassat, pel qual és ascendit a General el Coronel de la Guàrdia Nacional Republicana Antoni Escobar i Huertas.

En la segona és confirmat també el Decret del Ministeri de la Governació de la República, del 6 del mes corrent, pel qual és nomenat Cap de les forces de la Guàrdia Nacional Republicana de Catalunya, el general Antoni Escobar i Huertas.

La Conselleria de Cultura publica, entre altre, un Decret que estableix la constitució del Patronat de la «Fundació Eusebi Mercader», destinada a estimular els inventors.

CONSTITUCIO DE LA JUNTA D'EXPOSICIONS D'ART

Sota la presidència del conseller de Cultura de la Generalitat s'ha constituït la Junta d'Exposicions d'Art de Catalunya, la qual tindrà cura de l'organització de les exposicions d'art català que es celebrin durant aquest any a Catalunya i a l'estranger.

En aquesta primera sessió s'ha posat de relleu el propòsit dels membres que constitueixen la Junta, de donar un impuls a l'expansió de l'obra dels nostres artistes que respongui a les necessitats del moment en l'ordre de la vida artística de casa nostra, tant com en el de l'acreditament a l'estranger de la personalitat espiritual de Catalunya. Coincidents amb aquest propòsit han estat sotmeses a la Junta una proposició procedent del comitè català de l'Exposició Internacional de París i una altra del Casal Català de Buenos Aires, sobre les quals s'han iniciat les gestions que conduiran a la realització d'una exposició de pintura i escultura d'artistes catalans del segle passat i d'artistes vivents, a París, i d'una exposició de pintura i escultura d'artistes catalans, vivents, a Buenos Aires. La Junta d'Exposicions d'Art de Catalunya, en fer públics aquests projectes, ho fa per tal d'anunciar els artistes pintors i escultors catalans, i els invita a intensificar llur producció, que dins de pocs dies—quan li hagin arribat algunes dades complementàries que té demanades —, donarà a conèixer la data en què hauran de lliurar les obres i les condicions d'estímul que pensa posar en pràctica d'acord amb el seu propòsit de treballar intensament a profit de l'art i els artistes de Catalunya.

MIQUEL ALCUBIERRE, DIRECTOR GENERAL DEL TRANSPORT

El «Diari Oficial» publica un decret del Departament d'Economia pel qual és acceptada la dimissió que del càrrec de Director general de Serveis Públics ha presentat el ciutadà Miquel Alcubierre i Pérez, el qual és nomenat Director general del Transport, d'acord amb l'art. 50 del Reglament orgànic d'aquest Departament.

AJUNTAMENT

ELS VENEDORS DE LA VIA PUBLICA HAN DE LEGALITZAR LLUR SITUACIO

L'Ajuntament de Barcelona adverteix als venedors ambulants i altres individus que ocupen la via pública sense permís, que l'han de sollicitar a la Delegació Municipal del districte corresponent.

La instància haurà d'anar acompanyada d'un informe personal favorable d'alguna de les sindicals CNT o UGT., i així mateix d'un altre informe lliurat per l'Institut Municipal d'Estadística, en el qual consti un mínimum de residència de dos anys a Barcelona per part dels sollicitants.

Des del dilluns propvinent es procedirà amb tot rigor a retirar de la via pública els venedors que no hagin legalitzat llur situació amb l'Ajuntament i que no estiguin al corrent en el pagament de llurs arbitris.

PALAU DE JUSTICIA

LLADRE CONDEMNAT

El Tribunal Popular núm. 1 ha dictat veredicte d'inculpabilitat a favor dels processats Leopold Llorenç Arbones i Antoni Obis Campo, pel delicte de tinença ilícita d'arma de foc.

El mateix tribunal va condemnar a dos mesos i un dia d'arresst Emili Gamisans Oliva per haver-se apoderat de 325 pessetes del calaix de l'escriptori de la casa on treballava.

ABSOLUCIO

Davant el Tribunal Popular número 1 es veié una causa contra Agustí Martínez Galceran acusat d'un delicte de lesions en una baralla que sostingué amb un carreter.

El veredicte fou absolutori.

—Ahir al matí va començar davant el Tribunal d'Urgència núresa, Vic, Moià, Ripoll, etc. mero 1 la vista de la causa contra Angela Costa Comas, Rosa Sallas Ponsas, Mercè Solé i Grau, Josep Juncadellas Comas, Antoni Estevebadal Ballobera, Ramon Viñata Targarona, Ignasi Vaquer Campos, Manuel Bonay Brusola i Joan Torres Bertran, acusats d'ajudar a passar la frontera feixistes i desertors.

Segons el sumari els processats tenien muntades diverses sucursals del seu «negoci» a Barcelona, Manresa, Vic, Moyà, Ripoll, etc.

Els processats van negar la seva participació en els fets de referència i a les dues es suspengué la vista que continuà a la tarda.

HA ESTAT CONSTITUIT EL TRIBUNAL D'ESPIONATGE A CATALUNYA

En parlar ahir al migdia amb els informadors el President de l'Audiència Josep Andreu i Abelló, els va comunicar que acabava de rebre un telegrama del ministre de Justícia en el qual li feia saber que en el Consell de Ministres celebrat ahir quedà aprovat el projecte de creació del Tribunal per als casos d'espionatge que es produïssin a Catalunya. Formaren el Tribunal de rererència dos magistrats nomenats pel Conseller de Justícia, dos pel ministre de Defensa Nacional i un pel ministre de la Governació.

El ministre de Justícia nomenarà el President del Tribunal entre els cinc magistrats.

DENUNCIA PER SUPOSATS MALS TRACTES

A conseqüència de la detenció de David D'Astúries, autor de la mort de Gracilia Frutos, s'ha rebut un testimoni de tant de culpa per suposats mals tractes rebuts pel detingut i per haver-li estat preses unes peces de roba de la seva propietat.

DETENCIO D'UN «GENERAL D'INCONTROLATS»

Uns veïns de La Fatarella, en passar pel Parallel veieren en la taula d'un café Josep Blanc Anguera, al qual feren detenir acusant-lo d'ésser un dels incontrolats més actius d'aquella població.

Segons els denunciants fou el que ordenà tots els assassinats que es practicaren.

Ha estat posat a la disposició del jutge especial senyor Rodríguez Dranguet.

NO ES PODEN MATAR LES VAQUES LLETERES

A petició del ministeri fiscal s'ha acordat oficiar al cap Superior de Policia, al director de l'Escorxador i al Deganat dels veterinaris municipals per tal que impideixin que es sacrifiquin per part de la Cooperativa Integral Vaquera Lletera les vaques dedicades a la producció de llet.

LES ARMES SENSE PERMIS

Al carrer de Sant Ramon la policia va escorcollar Jaume Massana, el qual ha estat posat a disposició del jutjat de guàrdia per portar una pistola sense el corresponent permís.

ORDRE PUBLIC

BARALLA

Josep Gonzàlez i Serna i Miquel Urdiaca i Erce, es barallaren, al carrer de Les Tàpies. El primer tragué una pistola i el segon li clavà una ganivetada al ventre que ha estat qualificada de greu.

El ferit és a l'hospital i l'agressor al Jutjat de guàrdia.

ACCIDENT D'AUTOMOBIL

A la carretera de la Rabassada va volcar una camioneta i varen resultar ferits de gravetat els que hi anaven, que són Baldomer Guerrero i Chacón, de trenta-un anys, i Enriqueta Bernades i Paula, de quaranta-cinc.

ROBATORI

El propietari de la «Torre de la Mel», de la muntanya de Montjuïc, anomenat Francesc Mola i Castellví, ha denunciat que li han pres 1.600 pessetes, aprofitant la seva absència.

ACCIDENT

Un tren de maniobres, a l'estació del Bogatell, atropellà Juli Bernabeu, de 53 anys. Resultà amb greus ferides, de les quals fou assistit al dispensari de l'estació.

TENIEN MES PESSETES DE LES QUE LA LLEI PERMET

En un registre verificat a la casa Tacs i Corretges, del carrer Bailen, núm. 65, es trobaren 20.000 pessetes en caixa. Com sigui que la llei sols permet 3.000 pessetes per als efectes de caixa als comerços, les restants foren ingressades a la Delegació d'Hisenda.

DETINGUTS PER DESAFECTES AL REGIM

Ha estat detingut, per desafecció al règim, el veí de Begas, Joan Mas i Vendrell.

Per tenir 296 pessetes en plata al seu domicili, fou portat a disposició del Tribunal d'Urgència Josep Estebanell i Aguilar, que vivia al carrer de Sant Pacià.

HA ACABAT LA VISTA CONTRA ELS PROCESSATS DE LA SALA D'URGENCIA

Ha acabat la vista de la causa contra els processats a la sala d'Urgència núm. 1. El fiscal, en les seves conclusions, sollicità per als processats Manuel Boani i Joan Torrents la pena d'un any de presó, quatre mesos i un dia de presó per a Angela Costa, Ramon Viñata i Ignasi Vauer i ha retirat l'acusació contra Rosa Sellés, Mercè Solé, Josep Juncadella i Antoni Estevaordal.

La sentència no es farà pública fins aquest matí.

LLEGIU LA HUMANITAT

AJUT CATALA

Aquesta entitat convoca les seves delegades a tots els casals o centres a la reunió ordinària que tindrà lloc avui, dissabte, dia 21, a les set de la tarda, al seu estatge social central, rambla de Catalunya, 26.

AJUT CATALA A SABADELL

La Secció Feminal de les J.E.R.E.C. ha organitzat per a demà, diumenge, dia 22, a les quatre de la tarda, un festival a profit d'Ajut Català, que tindrà lloc al Bosc de Can Feu.

Aquest festival consistirà en un partit de basquetbol i una audició de sardanes.

PER L'AJUT A MADRID

El Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i a tots els Fronts està preparant una nova tramesa de queviures per als heroics combatents de la capital de la República. Aquesta expedició serà d'un total aproximadament de 25 camions de diverses mercaderies.

Part d'aquesta expedició la formaran uns 30.000 quilos de patates i més de 20.000 quilos d'arròs. Per tal de poder transportar aquests productes per trobar-nos mancats de sacs, fem una crida a tots aquells que en tinguin perquè ens en facin ofrena. Així collaboraran als treballs que, amb el suport de tot el poble català, estem portant a terme per tal d'alleujar en el possible les necessitats d'aquells homes germans nostres en lluita contínua contra el feixisme.

Trameteu els vostres donatius al passeig de Pi i Margall, 36.

CASAMENT A LA UNIVERSITAT

Ahir, a les dotze del migdia, a la sala de professors de la Universitat de Catalunya, ha tingut lloc el casament del professor Jaume Vicens i Vives amb la distingida senyoreta Roser Rahola, secretària del Patronat de la Dona.

Han actuat de testimonis els senyors Irla, director general del Patrimoni i Rendes; Ribes Soberano, diputat al Parlament de Catalunya; Jaume Pi i Sunyer, catedràtic de Medicina, i el doctor Joaquim Xirau, degà de la Facultat de Filosofia i Lletres.

La concurrència ha estat nombrosa i distingida.

El conseller de Justicia i rector de la Universitat de Catalunya, doctor Bosch Gimpera, ha unit els contraents, i amb aquest motiu ha pronunciat un brillantíssim discurs, en el qual ha posat de relleu l'entranyable afecte que la Universitat de Catalunya sent pel nou casat doctor Jaume Vicens. També ha recordat amb emoció que fou en aquella mateixa sala de professors on el doctor Jaume Vicens llegí la seva tesi doctoral.

Acabat el solemne acte, els invitats han estat obsequiats amb un delicadíssim «lonx».

El preu del sabó per als detallistes

El Consell d'Economia de Catalunya previ informe del Consell General de la Indústria Química i després d'haver estudiat els preus actuals de l'oli i de la sosa càustica i altres primeres matèries que entren en la fabricació del sabó, ha acordat fixar el preu d'aquest article en pessetes 300 el 100 quilos per a la venda dels fabricants als detallistes. La Conselleria d'Economia prega que siguin denunciats els infractors d'aquesta disposició, als quals els seran imposades les sancions que autoritzen les disposicions vigents.

LA MUSICA

*

UN TRIOMF DE LA MUSICA CATALANA A PARIS

A festival de la Societat Internacional de Música Contemporània que ha tingut lloc darrerament a París, ha obtingut un èxit esclatant el «Concert» per a quartet de corda i orquestra del jove compositor català Josep Valls. Tota la crítica francesa i internacional ha fet un elogi unànim del talent extraordinari del nostre compatriota, el qual figura avui entre els representants més brillants de l'escola catalana contemporània. Entre els nombrosos comentaris que ha portat la premsa parisenca en aquesta ocasió cal esmentar, en primer lloc, el paràgraf que Emile Vuillermoz, el gran crític francès, de fama mundial, dedica a aquest «Concert». Diu així:

«He apreciat molt un important «Concert» de Josep Valls, un jove espanyol, en el qual podem saludar amb certesa una veritable naturalesa de músic. ¡Quin patetisme interior, quina sensibilitat emocionant, quina empemta generosa i quina poesia en el seu «Andante», d'una sonoritat tan esplèndida i d'una escriptura tan flexible i tan elegant! Aquest «Concert» és una obra de gran classe.»

El crític musical de «Ce Soir» subratlla particularment l'evocació profundament sentida del folklore català en el moviment lent de l'obra que és una de les pàgines més belles de la música catalana en l'actualitat.

LES SUBVENCIONS DEL CONSELL CENTRAL DE LA MUSICA PER A CATALUNYA

El Consell Central de la Música, creat recentment dintre del Ministeri d'Instrucció Pública a València, ha concedit unes subvencions molt importants a tres entitats catalanes: el cor «La Violeta de Clavé», l'«Associació Obrera de Concerts» i l'«Orquestra Pau Casals. Ha volgut premiar d'aquesta manera la tasca brillantíssima que han realitzat aquests tres organismes musicals en benefici de la vida musical catalana

AVIS
la humanitat
Té en exclusiva els darrers retrats tets (les millors produccions fotogràfiques realitzades, obra de l'artista Màrius de Bucovich) de l'Honorable senyor Francesc Macià i Llussà, i el de l'Honorable senyor Lluís Companys i Jover, primer i segon Presidents, respectivament, de la Generalitat de Catalunya.
Per a encàrrecs, adreceu-vos a les Oficines de
LA HUMANITAT, Ronda Universitat, 25 - Tel. 22122

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES
Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. F. 10 a 1
Carrer Nou de la Rambla, 18. PELL SANG VENERI PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA Director: Dr. Riu Porta

Camiseria
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
Camises esport i platja :: vestits de bany :: gèneres de punt :: camises a mida
Mitges FERRO de garantia

HERNIES (TRENCADURES)
Aparells fabricats per cada cas per l'especialista
PERE-SIMON
a 15, 25, 35, 45, 55, 65; 85; 100 Ptes
Especialitat amb faixes per l'estòmac caigut
AL REGULADOR Carme, 51 (tenda)
CASA FUNDADA EL 1890
Telèfon 12743 BARCELONA

DE L'ESTRANGER

XINA COMBAT PER LA SEVA INDEPENDENCIA I PER LA JUSTICIA INTERNACIONAL

(Ve de la 1ra. pàgina)

Xang-Hai, 20. — Continua essent impossible confirmar, de font independent, les notícies sobre l'avanç xinès que ha permès tallar en dues les forces japoneses. Si aquest avanç és ralment efectiu, la part més considerable de les forces japoneses ha de trobar-se ara isolada entre els exèrcits xinesos i els rius Hoangpu i Sutxeu.

Els últims esdeveniments militars han determinat l'evacuació dels ciutadans alemanys i les autoritats consulars han donat ordres que es concentrin a determinats llocs de la població.

El Govern de Nanquin ha promulgat una llei de defensa antiaèria que s'aplicarà igualment als xinesos i als estrangers residents que posseeixin propietats. La llei preveu tota mena de mesures per a la defensa activa i passiva; el Govern no indemnitzarà els particulars en el cas d'incautar-se de propietats privades per a la defensa antiaèria.

ELS NIPONS ANUNCIEN UNA GRAN BATALLA

Toquio, 20.—Telegrames de font japonesa anuncien que és imminent una gran batalla al sud de la regió de Pequín.

LLUITA COS A COS

Xang-Hai, 20. — A[illegible] darrera s'ha registrat una violenta lluita cos a cos a l'Est de la Concessió internacional.

Els xinesos s'han esforçat a trencar la línia de defensa i d'atac de les forces japoneses.

CALMA RELATIVA ALS FRONTS

Xang-Hai 20. — S'anuncia de font xinesa que la situació no ha sofert modificacions en les darreres 48 hores. Regna als fronts terrestres calma relativa, però en canvi, l'aviació japonesa ha desplegat bastant activitat, i ha destruït un pont del ferrocarril de Nanquin a Xang-Hai, prop de Henli.

SOBRE L'ESPIONATGE NAZI-FRANQUISTA A FRANÇA

Paris, 20. — L'ordre d'expulsió dictada per les autoritats franceses contra nou súbdits espanyols residents a Biarritz, com a conseqüència dels treballs realitzats per la policia especial després de les detencions practicades a Marsella, confirma plenament l'existència d'organitzacions d'espionatge, a les quals ja ens em referit en informacions anteriors.

Encara que les autoritats guarden una extrema reserva sobre l'esmentat afer, i no es coneixen, encara, els noms dels nou individus, creiem que podem assegurar que es tracta d'altres tantes persones que pertanyen a l'organització d'espionatge franquista desenvolupada a Biarritz.

Els alludits individus estaven en estreta relació amb l'alemany von Gess, igualment expulsat de Sant Joan de Luz, fa deu dies, com a conseqüència de les seves activitats polítiques. El von Gess pertany al personal diplomàtic de l'ambaixada d'Alemanya a Salamanca.

Les autoritats franceses han ordenat noves detencions de súbdits espanyols que treballaven al servei de Franco. Pel que fa als detinguts de Marsella, han estat sotmesos darrerament a un sever interrogatori per part de les autoritats judicials, i es creu que avui seran sotmesos a un careig. Es preveuen noves detencions.

A Marsella, com a Biarritz, la reserva de les autoritats és absoluta. Tota la premsa aplaudeix les disposicions preses per les autoritats franceses davant dels maneigs dels espies espanyols, i insisteixen per tal que els treballs de la policia no acabin fins desemmascarar completament tots els agents al servei del feixisme, que operen a les costes de la Mediterrània i del sud de França.

Els italians topen amb serioses dificultats en intentar colonitzar Etiopia

Londres, 20.—El diari «News Chronicle» publica una informació en la qual assegura que pot confirmar la notícia donada diumenge passat per un altre diari, segons la qual el Govern italià havia proposat a Haile Selassie I de tornar a ocupar el tron d'Abissínia, a fi d'aconseguir la pacificació del país.

La gestió italiana s'explica perfectament si es té en compte el cúmul de dificultats amb què topen els feixistes per a la colonització d'Etiopia, no solament degut a les insurreccions indígenes, sinó al descontentament que regna entre els colonitzadors italians.

El Negus contestà que no tractaria amb Itàlia, sinó per mitjà de la Societat de Nacions, organisme del qual Etiopia continua formant part.

La informació en qüestió afegeix que «potser podria estudiar el Negus l'eventualitat del seu retorn a Etiopia com a cap d'un Estat sotmès a un mandat per la Societat de Nacions, però mai no consentiria d'ajudar els italians a sortir bé de les dutíssimes dificultats amb què topen a Etiopia.»

S'ha de tenir en compte que aquestes informacions, donades sota reserves, han estat desmentides a Roma.

Sense noves de Levanevski

Moscou, 20. — L'Agència Tass comunica:

El Govern ha publicat un comunicat sobre les recerques portades a cap per a trobar els aviadors que participen en el raid Moscou-Amèrica del Nord.

«Avui —diu— no s'ha captat cap senyal de l'avió 209. El trencaglaços «Krassin» es trobava a 160 graus longitud Oest, i 71 graus latitud Nord, entre espessa boira. L'aviador Zàdkov ha retornat a Wellen, degut a la boira que hi ha a Wellen i a punta Barrow, el seu objectiu més proper. L'aviador Gratzianski arribà a Duddinka; l'aviador Golovin a Tiumen.

Per ordre del Govern soviètic l'administració central marítima del Nord ha adquirit un gran hidroavió que participarà en les recerques i serà comandat per sir Hubert Wilkins, l'explorador polar ben conegut.

MUSSOLINI, PARLA...

"No pot arribar cap moment en què Roma ignori Berlín ni Berlín Roma; entre els dos règims hi ha plena solidaritat"

I acaba dient que no «tolerarà» el bolxevisme a la Mediterrània

ENS ASSABENTEM QUE SICILIA I ELS CAMISES NEGRES SON UNA MATEIXA COSA

Palerm, 20.— Mussolini ha començat el seu discurs dient que parlarà en primer lloc dels problemes de Sicília, i a continuació dels problemes que interessen tot Itàlia. Finalment, parlarà de qüestions internacionals.

«En primer lloc he de comunicar als companys de les 85 províncies del Regne, i als Estats antifeixistes que resten al món, que Sicília és feixista fins a la mèdulla. Sicília i els camises negres són una mateixa cosa. Sicília i el feixisme constitueixen un tot indivisible.»

EL FEIXISME PROPUGNA PER UNA POLITICA DE PAU (¡!)

S'estén en consideracions, a continuació, sobre el paper que representa l'esmentada illa en la geografia de la Itàlia imperial.

Parlant de les maniobres realitzades, fa allusió a les excessives interpretacions atribuïdes per l'estranger a les maniobres.

«Els Estats estrangers han d'adonar-se que la Itàlia feixista propugna per una política de pau i que per això recorre a les fonts directrius per al millorament de relacions amb tots els Estats i especialment amb els nostres veïns.»

LES RELACIONS D'ITALIA AMB ELS ALTRES ESTATS LIMITROFS

«No hi ha cap dubte que des del mes de març darrer les nostres relacions amb Iugoslàvia han millorat considerablement. Les nostres relacions amb Hongria i Austria continuen inspirant-se en els protocols de Roma. Amb Suïssa, les nostres relacions són més amistoses que mai.»

Pel que fa a França, diu:

«Si examinem amb esperit de calma i d'imparcialitat aquestes relacions, arribarem a concloure que no hi ha matèria per a un drama, i que les relacions serien indubtablement millors si a França certs elements autoritzats no fossin idòlatres i ídols alhora de Ginebra i no hi haguessin d'altres corrents de fa alguns anys, que esperen la caiguda del règim feixista, amb una constància digna de millor causa.»

I MES ENLLA DE LES FRONTERES «ES TROBA» AMB ANGLATERRA

Després «el Duce» afegeix:

«Si passem més enllà de les fronteres terrestres i marítimes, ens trobem amb Anglaterra. He dit «ens trobem». Prego, doncs, als «traductori» que es disposen a fer de «traditori», que facin una distinció entre trobar-se o topar.»

Mussolini continua dient:

«Si examinem les relacions amb Anglaterra, des de fa dos anys, cal arribar a la conclusió que han estat presidides per la incomprensió.»

Considera que l'opinió mundial ha quedat endarrerida en l'evolució dels esdeveniments, i afegeix que detesta el concepte pintoresc que alguns tenen d'Itàlia.

UN MORT QUE FA 16 MESOS QUE EMPESTA L'AIRE.

Després exclama:

«Es desconeix la Itàlia jove, resolta i fortíssima. Gràcies als acords de gener, la situació queda una mica clara. Però després s'han registrat episodis lamentables sobre els quals val més no discutir.

Actualment l'horitzó torna a aclarir-se. Tenint en compte les nostres fronteres colonials comunes, crec que puc trobar el mitjà de conciliar les dues tendències que hi ha. Actualment Itàlia està disposada a col·laborar per resoldre tots els problemes que comprometen la vida d'Europa. Cal tenir, tanmateix, en compte totes les realitats presents. La primera és l'Imperi.

Amb relació a aquest punt s'ha dit que desitgem el reconeixement per part de la Societat de Nacions. No hi ha res més fals. No, companys; no pretenem que Ginebra reconegui el naixement d'una «semi colònia», no. Actualment es tracta d'un enterrament. El mort fa setze mesos que empesta l'aire. Si no el voleu enterrar per raons d'alta política, feu-ho almenys per raons d'higiene.

Malgrat que no se'ns pot acusar d'una tendresa excessiva, amb relació a la Societat de Nacions, no serà de més registrar que s'ha produït una nova divisió entre els que han reconegut l'Imperi i els que no ho han fet.»

«EL DUCE» ES PROCLAMA AMO I SENYOR DE LA M..EDITERRANIA

«Una altra realitat que cal no oblidar, és allò que s'anomena comunament l'«eix Roma-Berlín». No pot arribar cap moment en què Berlín ignori Roma ni que Roma ignori Berlín; entre els dos règims hi ha plena solidaritat, no sol ment en la teoria, sinó també en la pràctica.»

La multitud interromp amb «Visques a Espanya».

«El Duce» continua dient:

«Proclamo de la manera més categòrica, que no tolerarem a la Mediterrània ni el bolxevisme ni altra cosa anàloga.»

I ACABA REMARCANT LA FORÇA DE LA ITALIA FEIXISTA

Mussolini ha acabat dient:

«Em plau acabar el meu discurs fent una crida de pau a tots els països banyats per les algües de la Mediterrània, o que hi han acudit per cercar la seva civilització.

»Esperem que aquesta crida serà ben rebuda, però si no ho fos, no ens preocupa, car la Itàlia feixista tant en l'ordre moral com en el material té tanta força que pot fer front i doblegar qualsevol destí.»

A LONDRES ELS PLAU EL TO CONCILIADOR DEL DUCE

Londres, 20. — El discurs del «duce» és considerat a Londres com un prefaci a les entrevistes destinades a reforçar el «gentlemen's agreement». Es considera satisfactori el to «conciliador» del discurs.

Ha causat perfecta impressió el paragraf en què el «duce» ha posat de manifest la voluntat d'Itàlia de col·laborar amb tots els Estats interessats en la Mediterrània.

Sembla que les paraules del «duce» podran fer oblidar en part, a l'opinió anglesa, les contínues agressions de què són víctimes a la Mediterrània els vaixells mercants per part de submarins «de nacionalitat desconeguda».

Segurament sir Eric Drummond, abans de retornar a Itàlia, s'entrevistarà amb Chamberlain, el qual actualment es troba de vacances a Escòcia.

En arribar a Roma, l'ambaixador anglès serà interrogat sobre les disposicions del Govern de Londres amb relació als problemes que preocupen el Govern italià.

A BERLIN QUALIFIQUEN DE «LLUMINOSOS» ELS TEMES QUE MUSSOLINI HA TRACTAT

Berlín, 20. — El discurs de Mussolini ha impressionat favorablement l'opinió alemanya.

Als cercles autoritzats es considera que Mussolini ha exposat en termes «lluminosos» diferents punts de la situació exterior. Es considera que les seves paraules no es presten a cap interpretació errònia.

LES DUES CONDICIONS QUE POSA ITALIA PER AL MANTENIMENT DE LA PAU

Roma, 20.—El discurs de Mussolini no ha defraudat les esperances dels elements italians, els quals en veritat esperaven una crida a la pau i a la col·laboració europees.

Es posa de manifest que Itàlia posa dues condicions per al manteniment de la pau:

1.—Existència de l'eix Roma-Berlín.

2.—Solució de la qüestió d'Etiopia.

Mussolini no pretén que es reconegui l'imperi italià, però desitja que es proclami que l'imperi del Negus ha deixat d'existir.

El nazisme estén llurs tentacles fins al Brasil

Rio de Janeiro, 20. — En un discurs pronunciat a la Cambra de diputats contra els sagnants sucessos esdevinguts a Campos el dia 15 d'agost, el diputat Velasco denuncià la política expansionista i els maneigs del nazisme que intenta contrarestar la política exterior del Brasil i conquistar el poder interior mitjançant el seu ajut material i moral als integralistes (partit conservador català).

L'orador cridà l'atenció dels brasilers sobre aquest perill real que amenaça la sobirania de la Pàtria.

EL PRESIDENT DE MEXIC REMERCIA A LLUIS COMPANYS PER LA TRAMESA D'UNA ESCULTURA

«La rebré com a una nova demostració de l'amistat vers el poble mexicà»

L'Honorable President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, ha rebut la següent lletra del President de la República de Mèxic, senyor Làzaro Càrdenas:

«Mèxico, D. F., julio 16 de 1937. Excmo. señor Luis Companys. Presidente de la Generalidad de Cataluña. Barcelona, España.

Excmo. Señor:

Tengo el gusto de referirme a su atenta carta de 11 de junio, en la que se sirve anunciarme el envío de una escultura, obra de uno de los màs populares artistas catalanes y que recibiré como una nueva demostración de profunda amistad hacia el pueblo mexicano.

Quiero aprovechar estas cortas líneas para reiterar mis sinceros votos por el triunfo de la democracia española.

Con mi saludo afectuoso,

CARDENAS.»

Els queviures sols sofriran un augment del 23'5 per cent sobre els preus del primer trimestre del 1936

Madrid, 20. — La sessió del Consell municipal fou presidida pel camarada Henche.

Aprovada l'acta de la sessió anterior s'entrà en l'ordre del dia.

En discutir-se el punt segon, relacionat amb el subministrament de queviures a Madrid, l'alcalde donà compte d'una reunió de la Comissió interministerial de Proveïments, celebrada a València, en la qual s'adoptaren acords d'interès relacionats amb el racionament a tota l'Espanya lleial, utilització de guies per a la circulació de queviures i fixació de preus per a tot Espanya, prenent com a base els preus que regien en el primer trimestre del 1936, amb un augment del 23'5 per 100.

El dictamen que es discutia tornà a estudi de la Comissió per a acoblar les disposicions del Municipi amb les emanades del Govern.

Entre altres assumptes aprovats figura la concessió d'un donatiu en metàl·lic de cinc mil pessetes a la vídua de l'eximi escriptor Ramon del Valle Inclan. També s'acordà contribuir amb cinc mil pessetes a la subscripció oberta a benefici dels habitants de Colmenar Viejo que han estat perjudicats pel bombardeig de l'aviació facciosa.

En discutir-se el dictamen de Governació sobre la cessantia de cinc empleats municipals, es posà a votació, entenent-se que els regidors que votaren en contra del dictamen ho feien al mateix temps a favor d'un dictamen de la Comissió depuradora, que proposa l'expulsió de sis empleats en lloc de cinc que proposa la Comissió de Governació.

Votaren quinze en pro i altres quinze en contra, per la qual cosa el dictamen es votarà novament en la pròxima sessió, conforme a preceptes reglamentaris.

En el període de precs i preguntes el conseller Escanilla remarcà la urgència de la construcció del ferrocarril Tarancon-Madrid.

GALLECS, RECONQUISTEU GALICIA!

Madrid, 20. — El Batalló de les Milícies Populars Gallegues, de la Primera Brigada de l'onzena Divisió, ha fet pública una nota adreçada a tots els gallecs antifeixistes invitant-los a ingressar en l'Exèrcit Popular. Entre altres coses, diu així: «Al nostre costat teniu un lloc i un fusell per a defensar Espanya contra la invasió estrangera, per a reconquistar Galícia, per a la civilització i el progrés. Que els vostres fills demà no us diguin covards! Que quan sigui alliberada Galícia, no sofriu la vergonya de sentir el retret de la vostra traïció o la vostra indiferència en aquesta lluita a mort entre el poble i els seus enemics!

Gallecs: Ocupeu el lloc que us correspon en la lluita! Pel vostre esdevenidor i pel dels vostres successors! Visca Galícia lliure del terror feixista! Visca el Front Popular!»

Els periodistes madrilenys protesten de com és exercida la censura

Madrid, 20. — La premsa publica la següent carta oberta, dirigida al ministre de la Governació:

«Estimat company Zugazagoitia: Reunits els directors dels diaris madrilenys «El Sol», «La Voz», «Informaciones», «El Socialista», «La Libertad», «Política», «Ahora», «Heraldo», «Mundo Obrero», «A. B. C.», «Claridad» i «El Liberal» per tal d'examinar el procedir de la censura, decidirem enviar-vos la més enèrgica protesta per la desconsideració i menyspreu amb què són tractats els nostres diaris, defensors tots de la política que representa i desenvolupa el Govern del Front Popular.

La censura de premsa madrilenya erigida arbitràriament en definidora d'allò publicable i d'allò que no ho és, impedeix de manera sistemàtica la inserció de nombroses notícies i comentaris favorables al Govern i a les necessitats de la guerra. Considerem intolerable aquest menyspreu a la premsa madrilenya que tan excellents serveis ve prestant a la guerra i al Front Popular, menyspreu que es reflecteix en la intolerància que presideix les normes de la censura. Això irroga als diaris grans perjudicis, cosa que ve a agreujar la difícil situació dels nostres diaris.

Demanem al Ministre de la Governació que adopti immediatament les reformes precises a la censura, per tal que aquesta no s'exerceixi especialment contra els diaris que defensen el Govern. En carta directa us enviem les suggestions que, unides al vostre gran coneixement del que ha d'ésser la censura, us facilitaran la labor de modificar-la. Us preguem urgència en la resolució.

Els directors de diaris madrilenys aprofiten amb plaer aquesta ocasió per a reiterar la seva més ferma adhesió al Govern del Front Popular.

Per «El Socialista», Manuel Alvarez; per «Política», Ossorio Tafall; per «Informaciones», Francesc Torquemada; per «El Sol», Marià Perla; per «La Voz», José Luis Salado; per «Claridad», Isidro R. Mendieta; per «A.B.C.», Mariano Espinosa; per «Ahora», R. Peña; per «La Libertad» Antonio Hermosilla; per «Mundo Obrero», M. Navarro Ballesteros; per «Heraldo de Madrid», Carlos Rodríguez; per «El Liberal», Emilio Ayenza.»

VALENCIA

REUNIO DE LA COMISSIO INTER[illegible]LAMENTARIA

València, 20. — Aquest matí al Congrés s'han reunit els membres de la Comissió interparlamentària, presidits pel senyor Martínez Barrio. S'ha tractat de la ponència que presentaran els delegats espanyols a la reunió interna[illegible]es celebrarà pròximament a París.

El senyor M[illegible] ha rebut avui d[illegible]abans de migdia ha a[illegible] despatx per a d[illegible]r diverses gestions [illegible]isteris.

EL C. E. DE «U. REPUBLICANA» ES REUNEIX

València, 20. — Sota la presidència del senyor Martínez Barrio, s'ha reunit el Comitè Executiu Nacional d'Unió Republicana, el qual ha acordat diverses coses totes relacionades amb el moment actual.

L'AJUT DE SUISSA

València, 20. — Es troben a València dos delegats de la Creu Roja de Barcelona que, acompanyats d'alguns membres de l'Oficina de Ginebra, han realitzat diverses gestions oficials.

*

Dintre d'uns dies arribaran a Espanya quinze autocars enviats pel poble suís per tal de col·laborar a l'evacuació de Madrid.

EL RIGOR DE LA CENSURA TREU TOT INTERES ALS PERIODICS

Madrid, 20. — Aquest nit s'ha publicat la següent nota a «Mundo Obrero»:

«Nuestro fraternal colega «El Sol» nos ruega hagamos constar que reitera su adhesión a la carta abierta dirigida al camarada Julián Zugazagoitia que ha aparecido tachada en parte en la edición de hoy por causas ajenas a la voluntad de la dirección del periódico. Varios operarios de máquinas, incumpliendo, por desconocerlas, las órdenes dadas a los responsables de talleres, machacaron el texto del citado documento ante la gestión telefónica del interesado de que aquélla no se publicara. «El Sol» está completamente conforme con los conceptos emitidos en la carta al ministro de la Gobernación, que debe considerarse como publicada destacadamente en toda la edición de hoy de nuestro querido colega.»

Sobre el mateix tema, diu «El Socialista»:

«Razones que no son del caso, nos impidieron asistir ayer a la reunión de directores de periódicos para tratar de la censura i forma perjudicial para la prensa madrileña con que en la actualidad se ejerce. Identificados con el espíritu de esa reunión y no figurando nuestra firma al pie de la carta que se ha enviado al compañero Zugazagoitia, podría interpretarse como disconformidad con su contenido. Por el contrario, como los demàs colegas, venimos padeciendo desde hace algún tiempo los rigores de la censura, cuya finalidad no acertamos a comprender, como no sea la de restar todo interés a nuestros periódicos.»

ELS DIARIS MADRILENYS D'ANIT FOREN RECOLLITS

Madrid, 20. — Llevat de «C. N. T.», que no publica la carta ni adhesió a l'acord, els periòdics d'aquesta nit han estat recollits.

EL COMITE NACIONAL DE LA C. N. T. PROTESTA DEL PROSELITISME A L'EXERCIT

València, 20. — Reunió del Comitè Nacional de la C. N. T., del 19 d'agost del 1937.

S'ha elevat al Govern el document acusatori elaborat per la Regional d'Aragó.

Pel secretari s'informa que a conseqüència de l'oposició d'alguns partits no ha estat possible anar a plantejar al ministre de Defensa col·lectivament que es talli l'exagerat proselitisme i acció partidista que té lloc dins l'Exèrcit, desatenent-se l'ordre del Ministeri de Defensa sobre el particular.

El Comitè es dóna per assabentat que el company Manuel López ha estat elegit per la regió del Centre per a formar part del Comitè Nacional.

Els representants a Comitès nacionals d'enllaç, informen sobre la seva gestió, la qual s'aprova.

La delegació d'aquest Comitè que es desplaçà a Aragó informa de llur gestió i és aprovada.

Així mateix el Comitè decideix organitzar un acte a València per tal d'explicar la gestió de la C. N. T. a l'Aragó alliberat.

DINTRE SARAGOSSA ES DESENROTLLEN VERITABLES COMBATS

Alcanyiç, 20. (Del nostre enviat especial). — No hi ha cap novetat digna d'esment als sectors corresponents a aquesta zona militar. Solament alguns tiroteigs, però sense que en cap moment prenguin les proporcions dels dies anteriors.

Segueix la situació expectant pels greus successos que s'estan desenrotllant al camp feixista i la calma sembla estar pendent d'allò que passi al camp rebel per tal de procedir a una intervenció decisiva.

En alguns llocs d'aquest front es porten a cap operacions de reconeixement, durant les quals s'ha pogut registrar com la descomposició facciosa segueix en augment, particularment pel que fa als fronts de la província de Saragossa, on ha estat fàcil apreciar el soroll dels tiroteigs, cosa que va d'acord amb les declaracions d'alguns evadits, els quals asseguren que s'estan desenrotllant veritables combats entre les forces nacionals i llurs aliats estrangers, durant els quals es registren gran nombre de baixes. Han declarat, a més, entre altres coses que en moltes poblacions les tropes italianes han hissat la bandera d'Itàlia en lloc de la facciosa.

L'enemic és rebutjat al front de Santander amb grans pèrdues

Santander, 20. — (Servei exclusiu de Febus). — La boira del dia d'ahir va impedir d'operar a l'aviació i per aquest fet, els combats no tingueren la violència de les jornades anteriors, cosa que ha permès de reconstruir les nostres línies i en alguns combats reconquistar noves posicions.

Al «Puerto de El Escudo» es combat acarnissadament. En aquest sector, l'enemic ha concentrat tots els elements tècnics dels quals disposa.

Els facciosos segueixen pressionant amb el propòsit d'obrir-se camí, però ensopegueu amb la resistència heroica de les nostres forces.

En el curs de la jornada els rebels temptejaren la resistència lleial per diversos sectors. En tots trobaren la mateixa resposta ferma per contenir l'avanç. En alguns moments la lluita va adquirir extraordinària violència.

L'enemic segueix malbaratant material i llança sobre algunes posicions nombrosos carros d'assalt. Després llança els seus homes en massa perquè siguin segats per les nostres armes automàtiques.

Les referències rebudes fins a última hora d'ahir a la tarda fan saber que totes les temptatives feixistes foren frustrades. Es rebutja l'enemic amb abundants pèrdues.

La jornada es caracteritzà també per l'enèrgica ofensiva de les forces lleials en diversos sectors. El comandament republicà ordenà una sèrie de contraatacs que s'efectuaren amb molta sort.

COMUNICATS DE GUERRA

DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL

València, 20. — Comunicat oficial de guerra facilitat pel Gabinet d'Informació de l'Estat Major del Ministeri de Defensa Nacional, a les 24 hores:

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE. — Canoneig enemic sobre Madrid i Aranjuez.

Activitat normal sobre altres sectors d'aquest front.

Evadits del camp facciós, dos.

EST. — Les nostres tropes han ocupat avui, al matí, Punta Calvario. Els facciosos s'han replegat en direcció a l'Ermita de Santa Cruz, on la seva situació és molt difícil.

L'artilleria rebel ha bombardejat les nostres posicions properes a Gavin.

Al sector de Leciñena continua el foc de canó i morter entre els grups enemics.

Avui al migdia s'ha sentit intens tiroteig en direcció a Jaca. Es tracta, segons sembla, d'una lluita més entre els facciosos.

Evadits del camp enemic, quatre soldats i un paisà.

NORD (Santander). — Un atac enemic en direcció a Entrambasaguas fou rebutjat per les tropes de la República, amb tot i els grans efectius que en ell prengueren part i l'alardó de material amb què s'executà.

En direcció a San Pedro del Romeral, pels voltants del Cementiri, les nostres forces es defensaren amb braó extraordinari.

Altres unitats de tropes republicanes es mantenen en les posicions de Cotera de la Osera.

ASTURIES. — Canoneig enemic sobre les nostres posicions de l'an Esteban de las Cruces i Pinar.

Als facciosos els han estat fets deu presoners i s'ha presentat als nostres rengles un evadit.

SUD. — Al front de Porcuna i Bujalance, s'han sentit des de primeres hores del matí d'avui explosions d'artilleria i foc de metralladora i fusell dintre del camp rebel. En direcció a Porcuna s'observà gran moviment de cotxes, la qual cosa sembla confirmar l'anormalitat de la situació.

Evadits del camp enemic, un soldat i tres paisans.

SUD DEL TEIX. — Activitat de diferents armes en alguns sectors.

Evadits del camp facciós en aquest front: cinc soldats amb armament.

TEROL. — Foc de fusell i morter en algunes posicions.

EXERCIT DE L'AIRE

L'aviació republicana ha efectuat els següents bombardeigs en el dia d'avui:

A Vitòria, l'aeròdrom on hi havia sis aparells de bombardeig i vuit o deu caces.

A la província de Sòria, el pont i pas a nivell que hi ha al nord d'Almazàn i l'estació del ferrocarril de Medinaceli.

A Burgos, l'estació de Trespaderna i a Aranda de Duero la corresponent a la línia ferrada de Valladolid a Ariza.

Durant un servei de reconeixement per la costa catalana, els nostres aparells descobriren un hidro facciós, al qual atacaren. L'hidro llançà les bombes al mar i fugí vers les Balears.

La nostra aviació es dedicà també a llançar proclames sobre les posicions faccioses a diferents fronts.

DEL GOVERN CATALA

Comunicat del Cap de l'Exèrcit de l'Est a S. E. el President de Catalunya:

Després d'una acurada i intensa preparació, les nostres forces, amb una admirable empenta, han ocupat Punta Calvario on ha calgut vèncer forta resistència per part de l'enemic.

Res més de nou.

Les «niñas bien» «UN PETO PER CADA ROIG QUE MATIS»

Torrebaja, 20. (De l'enviat especial de Febus). — Malgrat el foc de totes les armes mecàniques, especialment els canons dels rebels que utilitzaren en tot el dia d'ahir, es pot considerar la jornada com a tranquilla. Amb el malbaratament de municions, els facciosos no han aconseguit altra cosa que trencar el silenci en aquest front, ja que cap millorament no han aconseguit en seves posicions, ni ens han produït cap baixa als nostres rengles.

Malgrat aquesta activitat en els dispars, que sembla demostrar estat perfecte de les unitats de lluita, es sap que encara no s'han refet del gran càstig sofert en els últims dies, especialment a Villel. Ho demostra el fet que encara els soldats republicans segueixen lliurats a la piadosa tasca de soterrar els cadàvers que deixaren abandonats al front esmentat en no poder contenir el contraatac lleial.

Als fronts, setzeis de descoberta i es continua recollint material i documentació. Entre aquesta, hi ha una carta, encapçalada amb una creu, dirigida a un rifeny, en la qual no oculta la signant les seves relacions amb l'africà i diu: «Te ofrezco un ósculo por cada rojo que mates».

ULTIMA HORA

PRENDRA MESURES TURQUIA CONTRA ELS ACTES DE PIRATERIA ALS DARDANELS?

Estambul, 20. — Kemal Ataturk i tots els membres del Govern turc i el cap de l'Estat Major general han retornat inopinadament a Estmbul, de les maniobres que tenien lloc a Tràcia.

Aquesta important reunió del Gabinet ha estat provocada per la situació creada a causa de les repetides agressions contra vaixells mercants, comeses als Dardanels, per submarins misteriosos.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Dissabte, 21 d'agost del 1937

la humanitat

Barcelona — Any VI — Núm. 1.711

Del front de guerra

Crònica de la Divisió 30 (Francesc Macià - Lluís Companys)

Per Lluís Capdevila

S'ha passat un "torero"

En aquestes últimes operacions —últimes, per ara, mentre n'esperem de més importants— dudes a bon terme amb un encert digne d'elogi, s'han passat als nostres rengles alguns soldats dels que, per força, estaven entre els rebels. Com he dit altres vegades en aquestes cròniques, únicament aprofitant la natural confusió del combat poden passar-se els que estan per força —que són molts, puc assegurar-ho— als rengles dels assassins d'«Arriba España!»

Entre els que s'han passat aquesta vegada hi ha un «torero». No dono el seu nom per una elemental discreció i perquè no es tracta, dissortadament per a ell, d'un «torero» famós.

Com faig amb molts evadits del camp rebel —i això em serveix molt — he volgut parlar amb ell, sentir-lo parlar, més que parlar-hi, veure'l.

Es un minyó d'uns vint-i-dos o vint-i-cinc anys. Més aviat baix que alt, prim com una teia, negre del sol i picat de mosques, té un rostre menut, arrugat com una pansa, amb una boca que sembla una arruga més i que quan somriu mostra unes dents grogues com velles fixes de dòmino, amb un nasset que és com un cigró, amb dos ulls que semblen dues mosques de les tossudes, de les que no marxen encara que hom les espanti amb la mà, amb un front estret, amb uns cabells molt negres i aspres que nèixen gairebé tocant a les celles.

Té unes mans negres i seques, talment com petits manyocs de sarments, que l'ajuden molt en la conversa, car, quan parla —i parla gairebé tot el dia— és molt expressiu i, a més de amb la boca, sembla que parli amb les mans, amb els ulls. Té una veueta prima com un filabarquí, una veueta tiple, en «la», un xic rovellada per l'ús de l'aiguardent.

Andalús pur sang, aspira les j i les verteix en h, i, amb la llengua apretada sota les dents, palladeja les z talment com si fossin caramels.

Camina ràpid i nerviós, movent un xic els flancs —influències del «ruedo»— talment com les dones. Com tots els meridionals, és molt expressiu, us toca els botons de la jaqueta, us colpeja amicalment a l'espatlla, us arranja les insignies que hom, generalment, porta clavades a la camisa amb un imperdible, i esmalta la conversa amb grans exclamacions i alegrois. Es jove — ja he dit que no deu passar dels vint-i-cinc anys— i tal vegada per les penalitats passades, sembla vell.

Aquest «torero» es sevillà i era a Sevilla el 19 de juliol. Quan, després de moltes hores i moltes baixes, els rebels entraren al barri de Triana, va poder salvar-se de morir afusellat, gràcies a la seva condició de «torero».

Això no és d'estranyar: els rebels són molt «flamencos» i a Espanya el «torero», la bandarra i el capellà sempre han tingut molta importància, sempre han estat figures representatives, de primera categoria. No ho han estat, en canvi, ni l'artista, ni el savi, ni el mestre d'escola. A Espanya, mentre els ganduls i els ineptes s'afartaven, el mestre d'escola es moria de fam.

El poble andalús, en el qual tan sols hi ha rics molt rics i pobres molt pobres —el multimilionari Sànchez Dalp i el camperol que cobra tres rals i l'oli per al «gazpacho», és a dir: un poble sense matisos, sense mitges tintes, que va de l'extrema riquesa a l'extrema pobresa, és submís per essència i potència, malgrat la misèria i les vexacions sofertes. O precisament per la misèria i les vexacions sofertes. A Sevilla l'enrolaren i l'enviaren a Còrdova. De Còrdova passà a Extremadura. A Badajoz, els feixistes celebraren una festa —ells en diuen una festa— a la plaça de braus. Hi assistien l'alta clerecia, els notables del poble i les senyoretes de l'aristocràcia. La festa consistia a llançar al «ruedo» els presoners i caçar-los a trets des dels «tendidos». Fou un espectacle innoble, salvatge, d'una brutalitat elevada a la cinquena potència. Al «ruedo» hi havia les víctimes: dones, vells, infants. Als «tendidos» els victimaris: una xurma incivil, immisericorde que, posseïda per la terrible embriaguesa de la sang, disparaven contra els pobres indefensos. Les senyoretes reien, xisclaven, aplaudien. Els capellans trobucaires beneïen la festa (!!!).

De Badajoz l'enviaren a Brihuega, on intentà passar-se per primera vegada, cosa que li fou impossible, car els italians desconfiaven dels espanyols i els tenien allunyats de la primera línia de foc. Per això la majoria dels presoners eren italians.

De Brihuega el dugueren a terres d'Aragó, on, per fi, ha pogut passar als nostres rengles.

Quan estava amb ells mai no havia volgut cobrar les pagues —que són pagades amb molt de retard— i tota la roba que duia al damunt l'havia volgut pagar ell.

—I això, per què? —li pregunto.

—Perquè d'ells no en vull res: ni la salut. Al costat d'ells tirava amb por, perquè tirava contra vosaltres. Al costat vostre ja veureu com afino la punteria. Llàstima que no sigui un gran tirador. Veureu: jo m'havia entrenat a matar braus i no homes. Si els pogués matar amb l'estoc, faria tanta feina que aviat arribaria a general.

Alcanyiç, agost.

PER QUE NO ELS FEM CALLAR D'UNA VEGADA?

Les platges, camp d'acció dels feixistes emboscats

per Ramona Canals

A la reraguarda hi ha emboscats. Hi ha «bulistes». Hi ha sabotejadors. Hi ha pertorbadors. Hi ha espies. Però no se'n troben únicament a les ciutats i, concretament, a Barcelona. No tots es limiten a realitzar la seva tasca obstruccionista i antirepublicana, des de les terrasses dels cafès. Fora de Barcelona—al camp, a les platges — també en trobareu. I gosaríem a dir que són potser els més perillosos. Ho són perquè troben més facilitats, perquè troben més credulitat entre la gent, perquè tenen més traça per a convèncer els mariners i els camperols, i poden impressionar-los amb els seus «bulos» i les seves prediccions.

Avui parlarem de les platges. A les poblacions de la nostra costa s'hi veuen aquells nois i aquelles noies—nois amb pantalons blancs i amb brillantina, i noies amb «rimmel» i amb mirada fatal copiada de les «stars» de moda — que abans, en època d'estiueig, tallaven el bacallà per les «colònies» i mataven les hores ajassats a la platja. S'hi veuen nois de vint-i-tants anys, alguns d'ells inclosos a les lleves, i noies que celebren amb riallades imbecils els titulars dels diaris que diuen mal del Govern. (Aquestes campanyes incomprensibles i suïcides!) I tots—nois i noies—lluny de dissimular el seu odi a la causa popular; lluny de dissimular el seu despit per la derrota del 19 de juliol; lluny de camuflar el seu «aristocratisme», segueixen ostentant l'aire de casta i de superioritat—allò de la sang blava! — que ostentaven abans de la guerra i de la revolució. I fan més encara: treballen descaradament per la nostra derrota.

Dissabte i diumenge es presenten a algunes poblacions de la nostra costa uns grup de jovenetes amb dos objectes: el de respirar l'aire pur, ajeure's a la sorra amable, prendre un bany i el d'infondre desànim i preocupació als vilatans. Allà troben excellents collaboracions: els que passen temporada per evitar que se'ls incautin de la casa. La tasca d'ells és metòdica: procuren parlar amb l'un i l'altre. Procuren deixar-se veure i entaular conversa amb els camperols i els mariners. I si algú—com és natural—els pregunta què passa a Barcelona, aleshores contesten amb un aire aparent de disgust i de pena:

—Ch, Barcelona! Sofreix molt. Amb l'últim bombardeig van quedar esfondrades moltes cases. Un amic meu, metge del Clínic, m'ha assegurat que hi hagueren dos-cents morts!... Una ràdio facciosa — jo no l'he sentida, eh? — ha dit que bombardejaran Barcelona durant tot un mes.

—Miserables! — fa, de bona fe, el camperol o el pescador.

—Ja podeu ben dir-ho, ja. Però... Veureu, això és la guerra. Ja se sap.

Després procuren posar-los la por al cos. Els diuen que el «Canarias» o el «Baleares» es passegen diàriament per davant de les costes catalanes.

—Les costes — fan amb aquell aire d'angoixa i amb un accent de preocupació — són objectius militars.

I així arriben a fer creure que el «Canarias» o el «Baleares» no els deixaran mai tranquils. I els camperols i els pescadors arriben a tenir la sensació de veure cada dia un vaixell facciós. Qualsevol embarcació els sembla el «Canarias» I si veuen una barca de vela, es creuen que es tracta d'un canoner potentíssim que les engalta sense avisar prèviament.

De vegades, però, no dissimulen — no poden dissimular — la seva simpatia per Franco. I s'ufanen del seu ideal feixista. Converses així en sentiríeu moltes a certes poblacions catalanes:

«—Me gustaria estar en Mallorca! Oh, qué delicia!...

—Realmente, chica. Es un rincón bellísimo!

—Y además allí mandan los nuestros.

—Pues calcula tú cómo va a estar aquello. Brutal, jamón, estupendo... La caraba!...»

I la Maruchi, la Sita, la Pipiola, la Mari-Pepa, el «Marianito» i el «Pepe» van a fer el vermut, i segueixen gaudint amb els comentaris sobre «los nacionales».

Són gent que senten menyspreu per al treballador. Que el troben groller i mal educat; que ho qualifiquen tot de «cursi». Que no els interessen gens els avenços socials, perquè és clar, haurien d'acabar amb els paràsits ells i elles — que viuen amb l'esquena dreta, sense altra preocupació que fer bonic i presumir, i apurant els recursos econòmics dels «papàs», de la «abuelita» o de la «tiíta Consuelo». (Això de parlar castellà fa més fi.)

Ja veieu quina és la conseqüència dels oblits, de les toleràncies, de deixar fer. Aquestes no són pràctiques de guerra. La guerra reclama vigilància i càstig per als espies, els provocadors i els pertorbadors.

Però tot és inútil. Mentre quedi un sol català autèntic, mentre el nostre poble estimi, com estima, la llibertat, el dret, el treball i la cultura, no serà possible el triomf de l'antiliberal, del gandul, de l'incivilitzat. Serà inevitable, en canvi, el triomf de Catalunya i de la República, triomf que ofereix un futur de positives realitzacions de progrés.

Sentit de ponderació

per Martí Rouret

No és necessari posseir dots d'observació molt agudes per a notar en el panorama polític de Catalunya una tendència gairebé irreprimible per les exageracions de llenguatge i els tons hiperbòlics encaminats a presentar cada Partit o cada Organització com el més potent, el més reeixit i sobretot el majoritari usant aquesta paraula esdevinguda de moda en els llavis dels oradors i conferencistes de tota mena.

—Som el Partit majoritari, oïreu en els mitings.

—La nostra Organització que compta amb tants milions d'afiliats i que és per tant la massa majoritària del país... llegireu cada dia en els periòdics.

Aquesta tendència tan meridional, tan llatina de posar pels núvols tot allò que ens interessa, produeix aplicada a la política una manca greu del sentit de ponderació i ens fa semblar, observant desapassionadament, un poble abocat a tots els extremismes, començant pel del llenguatge.

Comprenem, és clar, a tot el que obliga la necessitat d'una propaganda ben portada per tal de no quedar enrera en aquesta cursa desenfrenada per assolir el major nombre possible de militants o per a valorar el Partit o Organització a la qual hom pertany. Fins a cert punt ho trobem natural, però el que ja no ho és tant és que imbuïts del mite numèric, cada Partit o cada Organització arribi a semblar pel florilegi de la propaganda un trust americà amb cartells a tres tintes anunciant amb xifres astronòmiques el nombre de milions completament desembossats.

Els afanys del proselitisme justifiquen moltes coses, però quan es posen en desacord amb les més elementals funcions aritmètiques, no solament no justifiquen res, sinó que palesen una absència total de sentit responsable d'efectes desmoralitzadors àdhuc i encara que no ho sembli per a les mateixes organitzacions que emprèn la propaganda com un sistema comercial. Perquè si sumem els cents mils afiliats que diu tenir cada Partit o Sindicat de Catalunya ens donarem compte que sobrepassen de molt al nombre real de treballadors amb què compta el territori català. I aleshores caldrà convenir que la fantasia exerceix un gran paper en els comptes de la militància o que el prosèlit no te inconvenient a jugar a carnets, coses totes dues que no serveixen en definitiva ni per guanyar la guerra ni per a adquirir patent de majoritarista.

Es evident que algun dia el misteri s'aclarirà. I mentrestant ens preparem a sentir un miler de vegades com es proclama la majoria amb càrrec de totes les lletres de l'abecedari, no farem cap mal per la nostra banda a lloar i practicar el sentit de la ponderació bo i treballant cada dia amb més fermesa i més entusiasme que mai per la causa de Catalunya i de l'antifeixisme.

FRONT D'ARAGO

A Punta Calvario ja hi oneja la bandera de la República!

Sarinyena, 20 — Del nostre enviat especial. — Punta Calvario ha caigut al nostre poder.

La tremenda escomesa de les tropes lleials que durant tres dies s'ha manifestat heroicament, ha rebut a la fi el seu fruit.

En les operacions efectuades ahir a la tarda, aquesta posició, d'indubtable valor estratègic, quedava en situació d[illegible]l. Havien estat presos els flancs i els canons republicans batien d'una manera precisa l'objectiu. I avui, després de vèncer una forta resistència enemiga, les tropes republicanes han ocupat la posició.

Eren les set del matí quan s'hissava la bandera de la Llibertat al lloc més alt de Punta Calvario.

Ahir, la nostra infanteria, després d'un fort canoneig, avançà desplegada fins a assetjar per complet les posicions fixades pel comandament i es deixà per més tard l'assaut definitiu. Degut a la resistència oposada pels assetjats i no interessant entaular una batalla que indubtablement havia de produir víctimes, es mantingué el setge durant la nit, i s'hostilitzà la posició a l'objecte que els facciosos no tinguessin ni un moment de repòs; i finalment a la matinada d'avui, es reprengué l'operació i s'ocupà Punta Calvario a desgrat de la resistència dels seus defensors.

Queda ara una posició propera a aquesta la caiguda de la qual sembla imminent, puix que les operacions es segueixen i tots els seus obstacles van essent vençuts per l'exèrcit republicà.

LA PORTILLADA, EL MALSON DELS REBELS

Bujaraloz, 20. — Del nostre enviat especial. — La Portillada segueix essent el malson dels rebels. Les nostres posicions en aquest lloc són continuament hostilitzades pels feixistes, els quals empren tota mena d'armes; però no aconsegueixen res. No s'ha retrocedit ni un sol pas, que ja és bastant, donada la posició dels nostres llocs en aquest sector i als rebels se'ls fa poc menys que impossible tots els moviments pel dit lloc per l'activitat de les metralladores republicanes.

També des de La Portillada s'ha sentit el rumor de la descomposició facciosa per la part de Saragossa. Tres dels evadits ahir declararen com es fa la vida impossible als espanyols a la capital de l'Ebre i diuen que alemanys, italians i moros, particularment, estan sempre en continua disputa que gairebé mai no aconsegueixen dominar els seus caps, malgrat que empren tota mena d'elements expeditius. No obstant estar els espanyols moltes vegades al marge d'aquestes disputes, gairebé sempre són els que sofreixen les conseqüències, puix que sobre d'ells cau el malhumor dels estrangers que saben que no els ha de passar res qualsevulla que sigui les represalies que contra els espanyols adoptin. D'aquests tres evadits, dos són falangistes i l'altre és soldat. Han vingut a les nostres files amb armes, corretjam i dotació de municions.

VILLAFRANCA D'EBRE BOMBARDEJADA

Bujaraloz, 20. (Del nostre enviat especial). — Les nostres forces hostilitzen contínuament les enemigues les quals treballen a apariar les seves posicions dels desperfectes causats pel bombardeig de la nostra aviació.

Els bombardeigs que han iniciat els aparells de la Llibertat, amb èxit, en aquest front aragonès, han donat per resultat causar grans estralls en les posicions faccioses de Villafranca de Ebro, destruint uns parapets que devien guardar abundants municions, a jutjar per les explosions que seguiren a la caiguda de les bombes que llançaren els aparells republicans.

BENGALES DE GUERRA

FUNCIONARISME

Imagineu-vos que sou el Cap d'una empresa lícita i que us cal defensar-ne els interessos. Aquests, poden fer precis que us relacioneu amb determinat organisme oficial per tal de resoldre un afer urgent. Imaginat? Bé. Seguim endavant. Anem a les Oficines que ens pertoca anar. Allà, prèvia la pelegrinació per finestrelles i consultes als ordenances, ens assabentem que el nostre afer depèn exclusivament del senyor H... i que aquest senyor no es troba a l'oficina.

Tornem un altre dia. Amb una exactitud que enamora, el senyor H... torna a ésser absent. I ningú més no ens pot atendre. ¿Què hi farem? Paciència i «non grunyatis». Esperarem. I esperem. Quan creiem que hem esperat prou, tornem a la càrrega. Invariablement, el senyor H... no hi és a cap de les hores que som anats a cercar-lo. I el nostre afer comença a fer olor de cadaverina.

On diantre deu ésser el senyor H..., àrbitre d'assumptes com el nostre, que no el localitzem ni el dilluns, ni el dimarts, ni el dimecres, ni el dijous, ni el divendres, ni el dissabte, ni dejorn ni tard, ni a hores intermèdies? ¿Es que realment existeix el senyor H...? ¿No serà un ésser mític com Tirant-lo-Blanc o Micromegas?... Figura realment aquest senyor a la nòmina del departament on arbitra —o millor dit, no arbitra, perquè mai no hi és— qüestions com la que ens porta a nosaltres?... ¿Existirà als pressupostos corresponents una partida per emoluments a funcionaris invisibles, incorporis, com el senyor H...? ...Qui sap. A la millor el senyor H... —que ningú no es doni per alludit. Escrivim H... com hauríem pogut escriure Z...— dedica les hores de despatx a recórrer el país en recerca de queviures per a la família amb el seu cotxe reglamentari. Nosaltres ja ens esperarem.

J. M. FRANCES

De Lisboa a Praga

EDUARD BENES

Oliveria Salazar s'havia fet una remarcable fama, entre els elements reaccionaris del món, per la seva forma paternalista de governar un país, per les seves dots d'organitzador i de bon administrador. El papa del reaccionarisme europeu, Charles Maurras, havia declarat que efectivament Oliveira Salazar era un perfecte deixeble seu i que només li faltava restaurar la monarquia per ésser un governant complet. Oliveira Salazar, per ara, no ha restaurat la monarquia; el que ha fet és cometre moltes ensopegades que l'han collocat en mala posició. Segurament que el dictador português fou un dels més actius elements en la preparació de l'alçament militarista. Intim amic d'Herrera, de Gil Robles i de tot el grup jesuïta que portava la direcció de «Acción Popular», havia tingut contactes molt sovintejats sobretot amb el primer. Portugal fou el primer país netament intervencionista, fou el primer a reconèixer Franco i trencar les relacions amb el Govern legítim de la República. Ara les acaba de trencar amb el Govern de Praga, on no hi ha un govern reaccionari ni un President agiotista, sinó un dels més illustres representants del pensament europeu: Eduard Benes.

El conflicte que ha provocat la ruptura és deliciosament ingenu: el govern de Lisboa, que fa un temps es dedica a rearmar el seu exèrcit... i el dels altres, va demanar llicència de compra de fusells-metralladores a una de les fàbriques de l'Estat txecoslovac. Aquesta fàbrica va contestar que del tipus de les demanades no podien servir-les, car de primer antuvi havien d'ésser subministrades les comandes del Govern de Praga. De totes maneres oferien un altre tipus de fusells-metralladores, potser no tan moderns, per si els interessava.

El govern de Lisboa, tanmateix, que és molt susceptible quan es tracta d'un país ideològicament democràtic, es va creure en el dret de rompre no menys que les relacions diplomàtiques, convertint un simple conflicte comercial en tot un afer internacional. Es veu que la discreció no és pas la millor qualitat dels portuguesos, car l'endemà d'haver pres l'acord de trencar les relacions diplomàtiques amb el govern txec publicà una nota en la qual arribà a la poca-solta d'acusar el govern de Praga d'estar sota les ordres de Moscou. De cop salta, feta pols, tota la trista fama d'Oliveira Salazar. Aquella discreció, aquella fama de bona persona, ara s'ha vist que no és res més que una notable manca d'intel·ligència. No creiem que la història diplomàtica, tan pròdiga en fets extravagants, registri una extravagància superior a la del govern de Lisboa. ¿Es que a Lisboa, hi ha algun funcionari de la propaganda de Goebbels, amagat al ministeri d'Afers Exteriors i redactor per cert de les notes?

Una riallada immensa, completa, ha acollit la decisió de Lisboa. Els portuguesos, que tenen, mal està el dir-ho, més aviat mala fama, hauran adquirit una insòlita categoria d'esperits frívols. Adhuc a Londres s'ha criticat la manca de cortesia dels governs portuguesos. Però la decisió del govern português i la nota explicativa tenen, al nostre entendre, un abast considerable perquè posen al descobert tot el joc dissolvent de la diplomàcia alemanya. Contribuir a fer d'Europa un camp de combat entre dues concepcions ideològiques, per millor servir les finalitats de l'imperialisme nazi, és collaborar a aquesta preparació a la guerra que realitza la propaganda germano-italiana.

Oliveira Salazar i el govern português han demostrat a les democràcies que rera totes les dictadures s'alça l'ombra protectora de Berlin i Roma.

La tramesa de queviures als periodistes madrilenys

Han tornat de Madrid els companys que per delegació de l'Agrupació Professional de Periodistes (UGT) es traslladaren a aquella heroica vila per tal de fer lliurament als periodistes madrilenys dels queviures adquirits amb l'import de la subscripció oberta per l'Agrupació a tal objecte.

En donar compte de la gestió portada a terme, el Consell Directiu de l'Agrupació Professional de Periodistes es complau novament a donar les gràcies, en nom dels companys de Madrid i en el propi.

JOAN PEIRO, DIRECTOR DE «CATALUNYA»

A partir del proper dilluns, es farà càrrec de la Direcció de «Catalunya», òrgan nocturn de la Confederació Nacional del Treball, l'exministre de la República i destacat militant de la C.N.T., Joan Peiró.

TENS UNES HORES LLIURES? ACUDEIX A «LA DONA A LA RERAGUARDA» I FES-LI OFRENA DEL TEU TREBALL. PENSA QUE AQUESTES HORES QUE TU PERDS PODEN FER MOLTA FALTA PER A LA GUERRA.

"La C. N. T. creu que és un deure ajudar el Govern..."

Madrid, 20. — Un redactor de «La Llibertat» ha interviuat el company Antona, destacat dirigent de la CNT el qual ha manifestat:

—La CNT. tingué una eunió de regionals a València i s'hi examinà la situació militar i política d'Espanya davant dels rebels i dels estrangers invasors. D'aquesta eunió en sortí l'acord unànime de reiterar la infrangible adhesió a la CNT., a la causa de l'Espanya lleial i oferir les organitzacions i els elements de producció i treball amb què compta al Govern de la República, per entendre que és un deure ineludible de tots cedir en aquests moments tot l'ajut possible al Govern, i exercitar el dret de participar en les responsabilitats del Poder mitjançant el programa mínim de guanyar la guerra i encarrilar la revolució pels camins que exigeix l'economia nacional.

El President de la República quedà altament complagut de la nostra entrevista Agraí el nostre referiment i ens assegurà que dins de les limitadissimes iniciatives que li són permeses per la funció del seu càrrec interessaria prop del Govern la realització dels nostres propòsits.

També els dirigents del Partit Comunista ens reberen fraternalment i acceptaren la nostra posició i s'oferiren a oblidar apassionaments anteriors d'una i altra banda i rosseguir amb nosaltres la lluita contra el feixisme fins a la victòria decisiva.

El Partit Sindicalista així com els republicans —«Izquierda» i «Unión Republicana» també s'expressaren en termes semblants..

—I el Govern?

—El doctor Negrin acollí amb viva simpatia el nostre criteri i el nostre desig en l'àmplia i cordial entrevista que celebràrem. Aleshores, quan les coses anaven per aquest camí de concòrdia, un periòdic de València, òrgan d'una agrupació per tots coneguda, escomet contra la nostra organització i frustra tan bons i desinteressats propòsits.

—Conseqüències? Que en la segona conferència amb el doctor Negrin ens manifestà que el Govern creia estar en pie encert i que, per conseqüent, no podia plantejar la qüestió política per a obrir pas a les nostres aspiracions, fins que el Govern decidís el moment oportú.

—¿Quina és ara la posició de la C. N. T.?

—La que determinin les circumstàncies. Com que no ens hem reunit, no us podem dir res. El que sí puc afirmar-vos és que salvarem la nostra responsabilitat i complirem amb el nostre deure.

"L'Emigrant" al front de Guadalajara

Als meus ideals: Catalunya i l'estimada

Es de nit. Nit fosca. Amb prou feines es veuen les pedres que cobreixen el camí, i que fan trontollar, amb la seva inestabilitat, el que s'atraveix a trepitjar-les. Amb molta atenció, i pel conegut fenomen de conversió de la retina a la fosca, es mig distingeix un corriol que segueix endavant.

Endavant també, sempre endavant, avança una ombra. I una altra. I una altra. I moltes al darrera. Si no fos per la corporeïtat, hom les creuria ultraterrenals. Avancen de pressa. Però sigilosament. L'ambient és tranquil. Només es percep el xiu-xiu remorós de les garbes en el seu moviment oscillant. De sobte és interromput per algun paqueig, més o menys inoportú.

Aquelles ombres—tot d'una—han aentit el pas. No és de por. Es que allà, al lluny, sorgeix un cant d'enyorança: «L'Emigrant» que, feble i potent alhora, aixeca i uneix els cors catalans. Les ombres es deturen. Aguanten el respir. Fent voleiar el pensament ple de doiços records, entonen suaument: «D'enyorança es mor...» El cant ha desvetllat, amb més força, els mal adormits sentiments de pàtria. I han représ el camí, més de pressa i més sigilosament encara, tot fent, però, que el sublim cant que el cor fa himne, acaronés els llavis en un sibaritisme patriòtic. Es així com lluiten i senten els soldats catalans!

Aquell cor llunyà s'apropa. Aquelles ombres s'uneixen a unes altres que trenquen l'himne per a deixar anar un vigorós «Salut, companys!», que és correspost per tots. Ja són a les avançadetes. Les ombres segueixen endavant. Qui són? Són aquells que unifiquen la revolució i la guerra, el treball i la lluita; els que lluiten treballant. Els enginyers, els sapadors, els herois obscurs, anònims, que exposen la vida fent la trinxera inexpugnable per a l'enemic, des d'on sorgirà en un allau imponent, la victòria final.

El silenci majestuós de la nit no és únicament trencat pel xiu-xiu remorós de les garbes, ni per qualsevol paqueig: ho és també pel cant harmoniós del treball. El soldat català. Als braços i al cervell, l'energia indomable de la raça; als llavis i al cor, una cançó.

L'horitzó s'illumina. La tèbla claror, aviat enlluernadora, augmenta gradualment. Els sapadors recullen les eines, i, fent filera, segueixen, a la inversa, el corriol. Els seus ulls esmorteïts fins ara per la fosca, adquireixen la brillantor del qui sap que ha acomplert un deure. I altra vegada, sorgint de tots els cors floreixent en tots els llavis, corejat per tots—companys, terra, cel, garbes, pel corriol que saltironeja alegrment—s'eleva pels aires, sublim, i majestuosament: «Dolça Catalunya, pàtria del meu cor...»

Front de Guadalajara.

JOSEP BOMBI
Cap de la Secció d'Enginyers.
136 Brigada Mixta

avui fa un any

L'alcalde de Barcelona, Carles Pi i Sunyer, fa un gran discurs invocant la disciplina, consolidació i ideal comú que els imperatius d'aquella hora havien de fer-ne una fita per als ciutadans.

—LA HUMANITAT publica un requadre remarcant la necessitat absoluta que tots els fusells vagin al front.

—Els comandants de les forces d'Aragó i Mallorca, coronel Villalba, comandant Reyes, comandant Pérez Farràs, capità Bayo i lluitador Angel Estivill, visiten el President Companys.

—Jaume Miravitlles, secretari gegeneral del Comitè de Milicies Antifeixistes, diu que aquestes es componen de seixanta mil homes armats i que el proveïment de material de guerra a Catalunya està assegurat.

—La premsa madrilenya comenta amb veritable satisfacció els decrets del Govern català, que dóna un exemple d'energia i de visió de l'esdevenidor, fent de Catalunya, Nord i guia del nou ordre revolucionari.

—Esquerra Republicana de Catalunya tramet nous i forts contingents de milicians a Mallorca.

—Les forces lleials arriben a les proximitats de la ciutat d'Osca.

—Queda dominada Belchite, després d'un violentíssim combat que permet l'ocupació del fort del Lobo, prop d'aquella ciutat.

—La caiguda de la caserna de Simancas permet la total ocupació, per les forces de la República, de Gijón.

—Comença l'enderrocament de la vella Presó de Dones, de la Ronda de Sant Pau, amb l'assistència a l'acte de Carles Pi i Sunyer, alcalde de la ciutat.